

«Хто правду чинить - іде до світла»
(від Івана 3,21)

ЖЕТЯ

ЧАСОПИС

4/191 КВІТЕНЬ 2023

ЛЬВІВСЬКА АРХИЄПАРХІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ АРХИЄПИСКОПА І МИТРОПОЛИТА ЛЬВІВСЬКОГО УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Преосвященні владыки, добродієцні отці,
преподобні ченці та черниці, достойні брати і сестри,

Ісус Христос нелегко й не просто переживав останні дні свого життя. Він віддав себе в руки ворогам, щоб виконати волю Небесного Батька та довершити спасіння людського роду! Вибір був не легкий, бо, крім, переслідування, яке він терпів все життя, вкінці був зраджений, висміяний, принижений, тіло люто шматоване бичами, вінчаний терням, несправедливо засуджений на смерть, замучений несенням важкого хреста й розіп'ятий на хресному дереві. Так, Ісус дуже бажав виконати волю свого Батька, тому так виразився до своїх апостолів: «... Бажанням забажав я їсти з вами цю пасху, перш ніж піду на муки» (Лк 22, 15). Ані муки, ні смерть на хресному дереві, ні опечатаний гріб, ані військова сторожа не зуміли отримати перемогу над Ісусом, бо він воскрес із гробу. Як навчав так і вчинив: «... Людському Синові треба буде багато постраждати, відцураються від нього старшини, архиєреї, книжники; уб'ють Його, але по трьох днях воскресне» (Мр 8,31).

Свято Воскресіння Господнього ми ще називаємо Пасхою, з єврейської мови «песах» означає «перехід». Тобто, перехід ангела мимо єврейських домів, яких одвірки були помазані кров'ю однорічного ягняти: «І візьмуть кров і помажуть на обох одвірках і на перемичці в хатах, в яких їх їстимуть в них» (Вих 12,7). Слова, якими промовляв Бог до Мойсея: «І пройду по єгипетській землі тієї ночі і поб'ю кожного первородного в єгипетській землі від людини до скотини... Я Господь. І буде кров вам на знак на домах, в яких ви є всередині, і побачу кров і покрию вас... І буде вам цей день пам'ятковим, і святкуватимете його як празник Господеві у родах ваших. Як закон вічний його святкуватиме» (Вих 12,12-14). Це була Пасха, яку святкував ізраїльський народ, як вдячність Господу, що зберіг їхніх первородних тієї ночі від смерті, перед виходом з єгипетської неволі. Аж такого знаку очікував фараон, щоб відпустити євреїв, бо до того часу опирався божому велінню, що йому повідомляв пророк Мойсей.

А християни усього світу радісно святкують воскресіння Христове, як перемогу Спасителя над дияволом, над його злобою та темнотою, над сівацем беззаконня, бо Господь визволив нас від його панування, від демонської неволі. Євреї прямували до обіцяної землі, а ми прямуємо до обіцяного неба, яке здобуємо вірою в Бога та гідним християнським життям! Ісус Христос, хоч похований в гробі - воскрес! А військова сторожа, тривкі печаті на гробовому камені, сам важкий камінь, що за ним спочивало тіло Ісуса, втіха старшини, злоба демона тощо, виявилися безсилим. Христос воскрес, ворогів переміг! Господь вийшов переможцем з гробу, бо життя існує поза похованням тіла, після смерті тіла не існує смерті духа! Ісус Христос воскрес і ми усі воскресемо, бо він кличе нас усіх до життя, до вічного життя!

Свято воскресіння Господнього - і цього року зустрічаємо у військовому протистоянні нашої України проти агресивного нападу російського війська. Агресор, спочатку, напав на нашу Україну 2014 року, захопили Крим, велику частину Луганської та Донецької областей. А від минулого року переживаємо широкомасштабний напад і досі тривають злочинні пам'ятки експансіоністського ворожого нападу: розбой, гвалтування осіб, катування, розстріл невинного народу, навіть, дітей, руйнування житлових будинків, інфраструктури, лікарень, музеїв, торгових центрів, усього, що траплялося на дорозі агресора. Вороги викрадають дітей, людей, крадуть дорогі речі з музеїв, картинних галерей, приватних колекцій, забирають усе, що попадає в очі з приватних осель, словом, для злочинців та вбивць не існує межі грабункам. Задум ворога відомий: знищити українців та українок. Колись Олоферн, завойовник ассурського царя Навуходоносора, підкорив багато народів, розправлявся з ними, вбивав, знушався, понижував, як бажав, подібно, як чинять ворожі російські олоферни - зайди, омріяного московського імператора. Воевода Олоферн насміхався з ізраїльтян та їхньої надії на правдивого Бога і так з погордою промовляв: «... І хто Бог, хіба не Навуходоносор? Цей послає свою силу і вигубить їх з лиця землі, і їхній Бог не спасе їх. ... Бо знищимо їх в них, і їхні гори уп'яніють від їхньої крові, і їхні рівнини наповняться їхніми мерцями, і не встоїться стопа їхніх ніг перед нашим лицем, але згинуть вигубленням, каже цар Навуходоносор». (Юд 6,2;4). А народ Ізраїлю молився, постив, приносив жертви «... і кричали до Господа всією силою, щоб на добро зглянувся над всім домом Ізраїлю» (Юд 4, 15). І сталося, що вдова Юдит пішла у ворожий табір зі своєю служанкою, була прийнята Олоферном, кожного разу виходила на молитву і, коли Олоферн сп'янів від вина під час святкування,

Юдит відтала йому голову і принесла до свого міста у Ветулію. Героїня-вдова зібрала поважних міста, віддала голову Олоферна й промовила: «... Хвалить Бога, хвалить. Хвалить Бога, який не відставив його милості від дому Ізраїля, але побив наших ворогів моєю рукою цієї ночі» (Юд 13,14). Коли військо ассурське (ассирійське) довідалося, що Господь рукою жінки побив їхнього вожда, усі кинулися врозтіч, а ізраїльтяни навздогін добивали їх. Одна крихітна жінка, відрубавши голову вождеві Олофернові, перемогла ассирійське військо; Ісус Христос, наш Спаситель, умираючи на хресті та, воскреснувши з мертвих, переміг демонське зло і відчинив двері Небесного Царства!

Господи, Ісусе Христе, коли ти воскрес, військова сторожа злякалася і сповістила архиєреїв, що ти воскрес - гріб порожній. Ті дали доволі грошей воякам і веліли, щоб сторожа поширювала неправду про викрадення тіла Ісуса його учнями, словом, корупція! Воскреслий Ісусе, благаємо тебе і віримо, що ти найскоріше обдаруєш миром нашу Україну! Дай силу та мужність, мудрість нашому війську та народові, щоб очистили нашу землю від агресора. Ми віримо у твоє воскресіння й воскресіння нашого народу, нашої землі, перемогу нашого війська, бо ти перемагаєш всяке зло! Хай твоє воскресіння, Христе, по усій землі буде благословенне!

Христос воскрес! Воїстину воскрес!

Благоловення Господнє на Вас!

† Ігор
Архиєпископ і Митрополит Львівський

Дано у Львові при Архикафедральному соборі св. Юра

Львівські архиєреї звершили Божественну Літургію за жертви війни і за мир в Україні

Рада Єпископських Конференцій Європи (ССЄЕ) цього року продовжує кількарічну практику, що кожна єпископська конференція молиться у визначений день впродовж Великого посту. Спершу це була молитва за жертв пандемії, а минулого року Літургії служили в намірі за жертви війни і пандемії.

Цьогоріч Рада Єпископських Конференцій Європи запропонувала, щоб кожна Єпископська конференція відслужила Божественну Літургію за жертви війни в Україні і за мир в Україні. Для Української Греко-Католицької Церкви була визначена дата – 25 березня 2023 року.

Тож 25 березня Архиепископ і Митрополит Ігор разом із єпископом-помічником Володимиром звершили Святу Літургію в Архикафедральному соборі святого Юрія.

«Участь добродійки у Христовому священстві»: для дружин священників відбулися реколекції

Реколекційна зустріч добродійок «Участь добродійки у Христовому священстві», на яку 1 квітня з'їхали дружини священників із Львівської митрополії, стала можливістю обговорити ключові питання, які стосуються священничих родин, викликів, які постають перед ними, духовно відновитися. Реколекції провів отець доктор Іван Гобела.

Захід відбувся в приміщенні Львівської духовної семінарії Святого Духа УГКЦ з благословення Архиепископа і Митрополита Львівського Ігора, котрий звершив тут Архирейську Літургію.

Наприкінці богослуження архиепископ подякував присутнім на реколекціях, наголосивши, що саме на дружинах священнослужителів лежить велика відповідальність і непростя праця. А також поблагословив їх, побажавши здоров'я, мудрості і стійкості.

Організувала зустріч очільниця архиепархіяльного Катехитичного центру Пасторального відділу Курії Львівської архиепархії доктор Віра Ценглевич. «Зазвичай реколекції для дружин священників (добродійок) відбуваються двічі: перед Різдом і перед Великоднем. Ми розуміємо, наскільки важливою є духовна формація і спілкування в середовищі людей, які розуміють, із якими викликами доводиться зіштовхуватися родинам священників. Адже сім'я священнослужителя завжди під прицілним поглядом парафіян, до їхніх дітей вищі вимоги та очікування. Тож ці реколекції спрямовані на те, щоб обговорити наболіле та духовно скріпитися», – пояснила пані Віра.

З благословенням і подарунками митрополит Ігор відвідав вихованців Родинного дому «Покрова»

Зі словами вдячності та благословенням Архиепископ і Митрополит Львівський Ігор відвідав Родинний дім «Покрова», яким у Львові опікується Згромадження отців-сезезіян Української Греко-Католицької Церкви. Такі відвідини відбулися з ініціативи синкела у справах духовенства і священничих родин Львівської архиепархії отця Юрія Чудяка та за підтримки співзасновника й очільника Благодійної фундації «Андрей», доцента кафедри богослов'я Українського католицького університету Михайла Перуна. Владика Ігор привіз для дітей подарунки, серед яких – футбольні м'ячі, самокати для їхнього спортивного дозвілля.

«Візит митрополита – це знак вдячності отцям-сезезіянам за їхню працю і служіння, за опіку над дітьми-сиротами. На їхньому прикладі бачимо, що справа виховання, формації і підтримки дітей, які позбавлені батьківської опіки, для Церкви дуже важлива. Митрополит вирішив зустрітися з дітьми, уділити своє благословення і привезти подарунки, які урізноманітнять дозвілля вихованців Родинного дому», – зазначив отець Юрій Чудяк.

Діти зустріли митрополита піснями та театралізованими діями, разом з архиреем молилися і співали йому «Многая літа».

У Родинному домі «Покрова» отців-сезезіян проживає 70 вихованців, 20 із яких переїхали з тимчасово окупованих територій України і з місць, де тривають бойові дії.

У Львівській архиепархії розпочав діяльність оргкомітет для підготовки заходів, присвячених 90-річчю з дня народження світлої пам'яті Блаженнішого Любомира

Синод Єпископів УГКЦ проголосив 2023 рік роком Блаженнішого Любомира (Гузара). З цієї нагоди в кожній єпархії створюють оргкомітети, які напруцьовуватимуть заходи для кращого розуміння значимості постаті Блаженнішого Любомира та його ролі в історії УГКЦ та українського народу.

Архиепископ і Митрополит Львівський Ігор видав Розпорядження щодо приготування і проведення заходів присвячених 90-річчю з дня народження світлої пам'яті Блаженнішого Любомира, яким затвердив створення оргкомітету. Організаційна група, у погодженні з різними дотичними компетентними особами, повинна напруцьовувати відповідну програму, подбати про ознайомлення з нею вірних та організацій, які дотичні до УГКЦ, а також запропонувати місця і спосіб, у який має відбутися забезпечення проведення запланованих заходів та участь мирян, чернецтва і духовенства.

Слід підкреслити, що постать Блаженнішого Любомира особливо близька Львівській архиепархії, оскільки до повернення осідку УГКЦ до Києва Львів був колискою нашої Церкви. У Львові Блаженніший народився, сюди повернувся після переслідувань, тут служив як помічник Блаженнішого Івана-Мирослава кардинала Любачівського, тут також почав своє служіння як Глава і Отець УГКЦ.

Владика Володимир звершив дияконське рукоположення Віталія Лозинського

19 березня, у Хрестопоклінну неділю, у храмі святого Володимира, єпископ-помічник Львівської архієпархії владика Володимир у співслужінні студентських капеланів звершив дияконське рукоположення Віталія Лозинського.

Під час проповіді владика Володимир повідомив, що цього дня усі присутні стануть свідками народження до дияконського служіння співбрата Віталія Лозинського. «Це велике свято в капелансько-студентській родині. Але згодом почнеться будень з багатьма викликами. Служіння вимагає великої інвестиції любові. Щире віддане служіння несе людям свято. Нехай Твоє служіння перетворює будень в свято тим, до кого будеш посланий», – побажав святитель.

«На кінець Святої Літургії вітаємо того, заради кого ми тут зібралися. Вітаємо нашого новопоставленого диякона Віталія», – сказав владика Володимир. «Пам'ятай, що служіння вимагає жертвності. Особливо цього потребують студенти. Бо, мабуть, піти по гуртожитках десь на рівні полігону. Важко туди достукатися, а ще важче – знайти ключ до сердець студентів. Пам'ятай також, що тобі теж всього не вдасться. Це треба вміти в покорі прийняти. Ти не є Богом, а людиною. Сьогодні тебе звідси виводили від людей. Щиро дякую батькам за дар твого життя, дружині Ірині, всій семінарійній родині і капеланській родині, з якою залишаєшся надалі», – додав архиєрей.

«Просто дякую і прошу про молитву», – коротко мовив у подячному слові новопоставлений диякон Віталій Лозинський.

Владика Володимир молився разом з освітянами Яворівської ТГ

23 березня освітяни Яворівської ТГ відвідали Святоюрський пагорб в межах прощі «Слідами Патріарха Йосифа Сліпого». Паломництво вони розпочали в родинному селі Патріарха Заздрість, а завершили в Архикафедральному соборі святого Юра.

Участь у паломництві взяв міський голова Яворова Ігор Грабовський, а духовно паломників супроводжував капелан Яворівської міської ради о. Тарас Собешкевич.

На Святоюрському пагорбі паломників зустрів єпископ-помічник Володимир, котрий запросив паломників відвідати митрополіч сади. Відтак архиєрей у співслужінні отця Тараса Собешкевича звершив панахиду за Патріарха Йосифа та померлих з родин освітян.

У своєму душпастирському слові владика Володимир пригадав досвід життя та терпіння Патріарха Йосифа, пригадав про його любов до науки та освіти, а також підкреслив важливість розвитку капеланства в освіті, оскільки, за його словами, це є той спосіб, яким Церква прагне послужити освітянам.

«Дякую, що Ти беріг своє покликання», – владика Володимир звершив священниче рукоположення Василя Гука

У неділю, 26 березня, єпископ-помічник Львівської архієпархії владика Володимир звершив в Архикафедральному соборі святого Юра священниче рукоположення Василя Гука.

«В нинішній день стаємо учасниками священничого рукоположення нашого співбрата Василя. Ти перейшов багато різних етапів сходження в цей день. Дякую, що Ти не зійшов з доброї дороги, беріг своє покликання», – звернувся до нововисвяченого ієрея його святитель.

«Нелегко йти вгору, зокрема по драбині. Тут не лише питання фізичної кондиції, а й вміння триматися. В духовному житті важливо триматися правдивих вартостей. Не треба боятися зла, а радше полюбити добро, нього триматися і в житті! Якщо дорога правильна, то вона поведе нас у правильному напрямку», – додав у проповіді архиєрей.

По завершенні Божественної Літургії владика Володимир підкреслив важливість в наш час зіцлювати рани на тілі українського народу, бути Божими руками тут на землі.

«Щиро вітаю Тебе, дорогий співбрате, отче Василіє, з нагоди священничого рукоположення. Дякую батькам за дар Твого життя. Дякую усім, хто тебе заохочував і підтримував: дружині Катерині, львівському Сихові, парафіям Димитрія та у Давидові, семінарійній родині, всім, хто Тебе супроводжував на студіях, всій родині...» – зазначив єпископ-помічник.

«Лише хочу подякувати Господу Богу за моїх батьків, які мені дали дар життя, а також усім, хто супроводжував на цій стежці до сьогоднішнього дня. Дякую і прошу про молитву за мене, щоб моє священство було справді чистим, святим і було для Бога і для вас», – мовив у подячному слові отець Василь. Насамкінець ієрей Василь уділив кожному благословення.

Відбулася березнева зустріч протопресвітерів Львівської архієпархії

29 березня в приміщенні конференц-залу курії Львівської архієпархії відбулися збори протопресвітерів, які очолив протосинкел, єпископ-помічник Львівської архієпархії Пресвященний Володимир.

У вступному слові владика представив напрацювання організаційної групи, скликаній розпорядженням Архієпископа та Митрополита Львівського Ігоря для приготування і проведення відповідних заходів, присвячених 400-річчю мученицької смерті свщмч. Йосафата Кунцевича.

Протосинкел архієпархії звернувся до деканів з проханням провести різноманітні душпастирські та просвітницькі заходи, присвячені постаті святого Йосафата. Зокрема, у час Великого посту розкрити святого Йосафата для вірних під час Хресної дороги та інших духовних і молитовних заходів.

Пан д-р Михайло Перун анонсував мистецький захід під назвою «Апостол єдності» у Львівській національній філармонії, яким заплановано офіційно урочисто відкрити ювілейний рік 400-річчя мучеництва святого Йосафата у Львівській архієпархії.

Напрацювання оргкомітету про 90-ліття від дня народження бл. Любомира Гузара представив керівник оргкомітету, синкел у справах монашества о. Юстин Бойко.

Про проведення реколекцій для дружин священників та інтелектуальної гри «Що? Де? Коли?» розповіла Віра Ценглевич. Також пресвітерам представили питання пресслужби, економату та канцелярії. Презентували новий випуск часопису «Патріархат» та газети «Мета». Від паломницького центру «Рафаїл» о. Михайло Городиський представив напрацювання та наголосив, що мета паломницького центру – об'єднувати людей довкола паломництва по Україні і за кордоном для духовної віднови, забезпечуючи їм духовний супровід.

Блаженніший Святослав обговорив із представниками УМХ стратегію розвитку молодіжного руху УГКЦ

6 квітня у резиденції Глави УГКЦ у Києві відбулася зустріч Блаженнішого Святослава з представниками координаційної ради руху «Українська молодь – Христові». У зустрічі взяли участь представники координаційної ради УМХ: священник Тернопільсько-Зборівської архієпархії о. Володимир Наконечний, Христина Потерейко, Ольга Плюсквік, Орія Масна та Лілія Лебединська.

Під час зустрічі учасники обговорили пропозиції та попередню програму святкування 90-річчя УМХ, а також виокремили основні акценти святкування. По цьому сторони розглянули питання проекту Типового статуту УМХ як молодіжного руху УГКЦ. Глава Церкви прийняв документ на розгляд.

Відтак третє питання робочої зустрічі стосувалося акту присяги української молоді нашої Церкви на вірність Христові, яку вона складала у своїх єпархіях і парафіях на заклик Отця та Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава з нагоди святкування річниці Хрищення Русі в липні 2022 року. Предстоятель УГКЦ зауважив: «Нам складно простежити точну кількість молоді, яка відгукнулася на заклик. Але ця подія була підхоплена й поширена серед молоді». Представники УМХ зазначили, що відомо про три єпархії, де присяга відбулася у присутності архиєреїв на рівні всієї архієпархії: Львівська, Самбірсько-Дрогобицька та Тернопільсько-Зборівська. А також у м. Тернополі в кожному храмі молоді разом із парохом складала присягу на вірність Христові.

Представники координаційної ради подякували Блаженнішому Святославу за батьківське благословення, підтримку та відкритість на пропозиції молоді.

«Рух „Українська молодь Христові“ покликаний зайняти свою нішу в молодіжному душпастирстві нашої Церкви і послужити молоді там, де вона цього потребуватиме», – зазначив Блаженніший Святослав.

Наприкінці Глава Церкви подякував УМХівцям за зустріч, уділив благословення і побажав плідної праці в розвитку молодіжного руху «Українська молодь – Христові».

Департамент інформації УГКЦ

Греко-католики Швеції відсвяткували Великдень

Традиційно щороку богослужіння у день Воскресіння Господнього для української громади блаженного священномученика Климентія Шептицького відбувається у катедральному соборі католицької єпархії Стокгольма. Цьогоріч воно розпочалося о 6:00. Уже в цю пору храм був цілком заповнений моливниками.

Участь у Літургії взяли кардинал Андерш Арбореліус та Апостольський нунцій у країнах Північної Європи архієпископ Юліо Мурат. Вони звернулися до присутніх із привітанням та висловили слова підтримки українському народові.

Кардинал Андерш наголосив на необхідності глибинного внутрішнього пережиття правдивої радості, яка людині сьогодні об'являється у воскреслому Христі. Проте неправильно відокремлювати радість Воскресіння від гіркої реальності Голгофи. «Ми постійно, а особливо сьогодні, молимося за український народ, який долає власну Хресну дорогу та досвідчує болочий досвід підніжжя Голгофи», – сказав кардинал Андерш.

На закінчення великодньої Літургії до громади звернувся Апостольський нунцій, який передав присутнім вітання від Святішого Отця Франциска й запевнення у постійній молитві Папи за припинення війни в Україні та справедливий мир. Настоятель громади о. Андрій Мельничук подякував усім присутнім за спільну молитву. Опісля відбулося освячення великодніх кошиків, які вірні в цей день принесли до храму на Літургію.

На молитві був присутній Посол України Андрій Плахотнюк із дружиною Вікторією.

Священик Мельбурнської єпархії відвідав вірних у Дарвіні

З 5 по 10 квітня о. Ігор Головка, синкел духовенства Мельбурнської єпархії, відвідував спільноту вірних у м. Дарвін (штат Північна Територія в Австралії). Останній раз духовенство здійснювало візит до мирян цього міста ще минулого року. Після такої перерви вони знову мали можливість молитися Божественну Літургію українською мовою.

Із благословення владики Миколи Бичка, єпарха Мельбурнського для українців в Австралії, Новій Зеландії й Океанії, Божественна Літургія звершувалася у неділю Пасхи за григоріанським календарем. Після воскресного богослужіння місцева українська громада організувала спільне Свячене в парку, де присутні ділилися паскою та освяченими стравами.

У ці дні вірні мали можливість приступати до святої Сповіді, мати духовні розмови з отцем, а також під час відвідин родин отець благословляв їхні дома.

Ці відвідини були довгоочікуваними для вірних, які проживають тут довгі роки, і також особливим досвідом для тих, хто переїхав до Австралії під час активної фази війни в Україні. Люди висловлювали велику вдячність за приїзд отця, сподіваючись, що такі відвідини будуть частішими.

За матеріалами Мельбурнської єпархії УГКЦ

У Берліні засновано нове українське душпастирство

9 квітня понад 150 вірних, що мешкають у Потсдамі та південно-західних околицях Берліна, святкуючи вхід Господа нашого Ісуса Христа до Єрусалиму, увійшли до надзвичайно просторого та гарного храму Святих апостолів Петра і Павла в центрі Потсдама і спільно молилися першу Божественну Літургію.

Професійним і гармонійним співом Бога прославляв цього святкового дня парафіяльний хор української громади святого Миколая в Берліні під проводом Мирослава Федина. Окрім традиційного благословення вербових галузок, також освячено намісні ікони Ісуса Христа та Пресвятої Богородиці, які виконав львівський іконописець Орест Рабик.

Відтепер щонеділі о 12:00 у цьому храмі служитиметься Літургія українською мовою. Отець Сергій Олійничук запрошує всіх, хто спраглий спільної молитви та зустрічі з Господом у Святих Тайнах, до активної участі у творенні та розвитку новопосталого греко-католицького душпастирства в Потсдамі.

Екобюро УГКЦ ініціює чергову хвилю Всеукраїнської акції «Посади дерево миру»

БЮРО З ПИТАНЬ ЕКОЛОГІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Стартує чергова хвиля Всеукраїнської ініціативи «Посади дерево миру», у межах якої по всій Україні за координації архієпархіальних, єпархіальних та екзархальних референтів Бюро УГКЦ з питань екології будуть висаджені парафіяльні сади Перемоги. Метою акції є привернення уваги до катастрофічних соціально-екологічних наслідків війни, єднання в молитві за перемогу, справедливий мир і збереження створіння, плекання екологічної свідомості та патріотизму, а також прагнення стояти в обороні життя, рідної країни й дарованої Богом природної спадщини.

«Висаджуючи плодові сади в час повномасштабної війни рф проти України, ми вносимо свою лепту для лікування ран Божого створіння, відбудови спільного блага та наближення перемоги, – коментує доцільність екосоціальної ініціативи професор Володимир Шеремета, керівник Бюро УГКЦ з питань екології. – Крім того, вже традиційно десята частина плодів парафіяльних садів, висаджених за сприяння церковної екологічної інституції, призначається на діла милосердя та соціальну допомогу людям у кризових ситуаціях і всім тим, хто в особливий спосіб потребує вияву нашої солідарності».

Всеукраїнська екосоціальна ініціатива «Посади дерево миру» безтермінова і долучитися може кожен, висадивши своє дерево миру задля наближення перемоги.

Інформаційна служба Бюро УГКЦ з питань екології

Єпископ Одеського екзархату зустрівся з директором БФ «Реновабіс»

6 квітня в Одесі відбулася зустріч екзарха Одеського владика Михайла Бубнія з керівником благодійного фонду Католицької Церкви в Німеччині «Реновабіс» («Renovabis») професором, отцем-доктором Томашем Шварцом і відповідальною за співпрацю з Україною п. Терезою Ірабінгер. Мета візиту – ознайомитися з реальною ситуацією в екзархаті та зрозуміти, де і як «Реновабіс» може найефективніше послужити в розвитку Католицької Церкви на південних теренах України.

У межах першого робочого візиту до Одеського екзархату представники БФ «Реновабіс» ознайомилися з потребами Церкви на півдні України, оглянули вже зреалізовані проекти і дізналися з уст єпископа про стратегію розвитку та пріоритети екзархату.

Під час зустрічі гості з Німеччини також відвідали монастир сестер-служебниць Непорочної Діви Марії, де дізналися про життя першого жіночого монастиря УГКЦ в Одесі.

Відтак відбулася робоча зустріч у курії Одеського екзархату, на якій владика Михайло ознайомив о. Томаша і п. Терезу з головними напрямками діяльності екзархату. Сторони обговорили методи співпраці та комунікації.

Потім благодійники завітали до центру для дітей і сімей БФ «Карітас-Одеса». Тут їх зустрічали діти і працівники фонду. Отець-доктор Томаш Шварц і п. Тереза Ірабінгер ознайомилися з діяльністю центру та БФ «Карітас-Одеса».

Опісля делегація завітала до дерев'яного храму Святого архистратига Михайла в Одесі, де гості ознайомилися з історією парафії і зустрілися з парафіянами. Відтак благодійники вирушили до парафії Вознесіння Господнього, де дізналися про життя і діяльність ще однієї парафії в місті, зокрема її соціальну діяльність під час війни.

Пресслужба Одеського екзархату УГКЦ

Блаженніший Святослав провів зустріч з Українською асоціацією лікарів-католиків

1 квітня Отець і Глава УГКЦ зустрівся зі спільнотою лікарів-християн. Представники Київського осередку Української асоціації лікарів-католиків мали нагоду обговорити з Блаженнішим Святославом, як ділитися досвідом віруючих лікарів, поглиблювати знання в медичній галузі та зцілювати рани війни.

Передовсім Предстоятель засвідчив повагу лікарям і розповів про невід'ємний зв'язок духовності з медициною. Блаженніший Святослав наголосив, що виникнення та розвиток такої спільноти, як Асоціація лікарів-католиків, є особливо на часі, адже в такий важкий період основним пріоритетом Церкви та суспільства є зцілення ран війни.

«Перемога України залежить не лише від військового мистецтва чи кількості зброї – перемога України залежить від того, наскільки ми, як народ, зуміємо справитися з травмами [спричиненими війною – ред.], – зазначив архиєрей.

На зустрічі були присутні 14 медичних працівників, які мають на меті розвивати осередок і здійснювати служіння у світлі Божого слова.

Крім цього, відбулася презентація діяльності реабілітаційного відділення на базі КНП «Броварська багатопрофільна клінічна лікарня», де сьогодні працює 25 медичних представників і вже було обслужено близько 70 пацієнтів.

Важлива тема, що прозвучала на зустрічі, – медичне капеланство та його розвиток. Блаженніший Святослав зазначив, що бути капеланом і бути медиком сьогодні – великий виклик.

Глава УГКЦ затвердив, що на меті Київського осередку Української асоціації лікарів-католиків є розвиток співпраці, щоб лікарі могли переймати практику духовності, регулярні зустрічі та призначення капелана товариству.

Департамент інформації УГКЦ

Папа Франциск зустрівся у Ватикані з душпастирями молоді УГКЦ

Відповідальні за молодіжне душпастирство в УГКЦ прибули до Ватикану з робочим візитом у межах приготування участі українських юнаків і дівчат у Світовому Дні Молоді в Лісабоні. З робочим візитом у Ватикані перебувають представники Комісії УГКЦ в справах молоді.

Члени делегації, яку очолює голова комісії о. Ростислав Пендюк, мали зустрічі в Дикастерії в справах мирян, сім'ї та захисту життя, присвячені приготуванню участі українців у Світовому Дні Молоді, який від 1 до 6 серпня 2023 року відбуватиметься у столиці Португалії м. Лісабоні.

5 квітня священники взяли участь у загальній аудієнції з Папою Франциском, після якої мали нагоду поспілкуватися з ним, розповівши про становище молоді в Україні та важливість її паломництва до Лісабона.

«Vatican News»

Папа Франциск: витривало молимося про мир для всього світу і для дорогої України

Радість великодніх святкувань – це також нагода бути витривалими в молитві за мир для всього світу. До цього закликав Папа Франциск, зустрічаючись із паломниками, нагадавши також про історичну «Белфастську Страсноп'ятничну угоду».

«Всім бажаю провести в радості та мирі ці дні Октави Пасхи, в якій продовжується святкування Христового Воскресіння. Триваймо в молитві про дар миру для всього світу, особливо, для дорогої і багатостраждальної України», – цими словами Папа Франциск завершив своє слово до паломників після проказування молитви «Царице Неба» в понеділок, 10 квітня, перед тим, як закінчити зустріч традиційним проханням молитися за нього.

Поновивши всім римлянам і паломникам святковий побажання словами: «Христос Воскрес, воістину воскрес!» – Папа Франциск також подякував всім тим, хто протягом цих днів надіслав йому великодні привітання. «Особливо дякую за молитви. Нехай же за заступництвом Діви Марії Бог винагородить усім Своїми дарами!» – мовив він.

«Vatican News»

Блаженніший Святослав розповів про реакцію влади на бажання УГКЦ молитися в Почаївській лаврі

Державна влада відреагувала на бажання Української Греко-Католицької Церкви служити в Почаївській лаврі дуже дипломатично. Про це 27 березня в ефірі телемарафону «Єдині новини» розповів Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав.

«Реакція влади була дуже дипломатичною. Всі уважно вислухали, але поки що промовчали», – зазначив Предстоятель УГКЦ.

«Дуже важливо, що влада визнала, що Почаївська лавра історично має відношення до нашої Церкви, – наголосив Патріарх. – Чудотворна ікона Почаївської Богородиці коронована папськими коронами. І цьогогоріч виповнюється ювілей цієї коронації. Греко-католики там теж мають мати своє місце разом із православними братами».

Пригадуємо, раніше Блаженніший Святослав заявляв, що УГКЦ не претендує на майно Почаївської лаври, але хотіла б мати можливість там молитися, оскільки Почаївська лавра має історичний зв'язок із УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

Папа призначив черницю президенткою Папської академії суспільних наук

1 квітня у Ватикані повідомлено про те, що Папа Франциск призначив преподобну с. Хелен Алфорд, О.Р., декана факультету соціальних наук Папського університету святого Томи Аквінського (Angelicum) президенткою Папської академії суспільних наук.

Цю академію 1 січня 1994 року створив святий Іван Павло II, доручивши їй дослідження економіки, соціології, права й політичних наук з метою надавати Церкві необхідні елементи для розвитку соціального вчення та роздумуючи над впровадженням цього вчення в життя у сучасному світі. Будучи автономною інституцією, академія перебуває у тісному зв'язку із Дикастерією служіння цілісному розвитку людини. Від 2019 року до сьогодні її президентом був італійський економіст Стефано Дзаманьї.

Сестра Хелен Алфорд народилася в Лондоні. Здобула докторат у Кембриджському університеті. В 1994 році вступила до Ордену сестер-домініканок святої Катерини Сієнської. Від 1996 року викладає в Папському університеті святого Томи Аквінського. В 2020 році була призначена членом Папської академії суспільних наук.

«Vatican News»

До Харкова прибув гуманітарний вантаж від Папи Римського

Під час загальних аудієнцій Папа Франциск постійно закликає до солідарності з «багатостраждальною Україною», солідарності як молитовної, так і матеріальної. І протягом всього періоду від початку російської широкомасштабної збройної агресії він дає конкретний приклад через Дикастерію харитативного служіння, відому також як Апостольська елемозинерія.

Пакунки з Ватикану в збірному пункті при соборі Святої Софії

«Будьмо витривалими в молитві та в близькості з багатостраждальною Україною», – закликав Святіший Отець наприкінці загальної аудієнції 29 березня. Того самого дня вранці до Харкова прибув вантаж з продуктами, ліками та електрогенераторами, який кілька днів перед тим вирушив від собору Святої Софії в Римі. Цей осередок УГКЦ в Римі від першого дня вторгнення став місцем збору та відправки гуманітарної допомоги. Саме сюди кардинал Конрад Краєвський, Папський розподільчач милостині, привозить вантажі, які відправляються в Україну з доручення Папи. Так було і цього разу.

«Дикастерія харитативного служіння хоче скласти подяку всім водіям, які сміливо, долаючи різні труднощі, зуміли в'їхати в Україну та прибути до місця призначення», – зазначив кардинал Краєвський, звертаючи увагу на те, що ця місія вимагає розсудливості та обережності, адже війна триває і загроза потрапити під обстріли не зникла. «Лише після завершення доставки, – додав він, – я зміг оприлюднити цю справу. Потрібно й надалі докладати зусилля та молитися на підтримку багатостраждальної України».

«Vatican News»

Блаженніший Святослав: Військовий капелан – це Боже обличчя в українському війську

1 квітня у соборі Святої Софії – Премудрості Божої в Києві відбувся перший випуск військових капеланів, які закінчили курси підвищення кваліфікації з питань військового капеланства Збройних сил України. Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав разом із Предстоятелем ПЦУ Блаженнішим Епіфанієм звершили обряд благословення військового прапора Служби військового капеланства ЗСУ. У заході також взяли участь представники інших релігійних організацій України.

Підготовка перших 30 військових капеланів стартувала 20 лютого 2023 року від п'яти релігійних організацій, зокрема й Української Греко-Католицької Церкви. Навчання проходили на базі Військового інституту КНУ імені Тараса Шевченка.

У слові Блаженніший Святослав зазначив, що ця подія є плодом Закону України «Про військове капеланство», який так вчасно прийняла Верховна Рада наприкінці 2021 року.

Отець і Глава УГКЦ розповів, наскільки особливе завдання військових капеланів: «Очевидно, що військовий капелан, перш за все, це Боже обличчя в українському війську. Це – знак видимої присутності Бога серед свого народу».

Після привітальних промов відбувся обряд благословення військового прапора Служби військового капеланства Збройних сил України, який очолив Блаженніший Святослав разом із Митрополитом Епіфанієм.

На завершення відбулася молитва за наших капеланів, щоби вони були добрими духовними отцями для наших мужніх воїнів, та вручення випускникам сертифікатів, яке здійснила заступниця міністра оборони України Ганна Малаяр.

Випускники також отримали нарукавну дужку з гаслом «Бути поруч», що є атрибутом корпоративної культури та підтвердженням того, що капелан пройшов навчання за спеціальною програмою підготовки й долучився до лав Збройних сил України.

Департамент інформації УГКЦ

В Україні вперше переклали довідник із католицького соціального вчення

У березні на полицях книгарень з'явилась українська версія книги «Довідник із католицького соціального вчення: путівник для християн у сучасному світі», автором якої є о. Мартін Шлаг. Книга вийшла друком у львівському видавництві «Свічадо».

Мартін Шлаг – католицький священник, дослідник традицій католицької соціальної думки в політичних та економічних питаннях. Він є директором програми церковного менеджменту в Папському університеті Святого Хреста в Римі, у партнерстві з Університетом св. Томаса у США та іншими американськими та міжнародними університетами.

Видання та переклад було здійснено за підтримки благодійного фонду «Платформа соціальних змін», що працює згідно з

принципами християнського суспільного вчення.

У Довіднику розкрито низку принципів, що застосовуються до нашого суспільства. Ці принципи включають людську гідність, загальне благо й солідарність. Тому ця книга – це не лише науковий посібник із католицького соціального вчення, а посібник із втілення послань Церкви у повсякденні. Він пропонує відповіді на нагальні питання – наприклад, що таке людські права, рівність жінок та чоловіків у сучасному суспільстві, церква та капіталізм, чи дійсно існує свобода слова тощо.

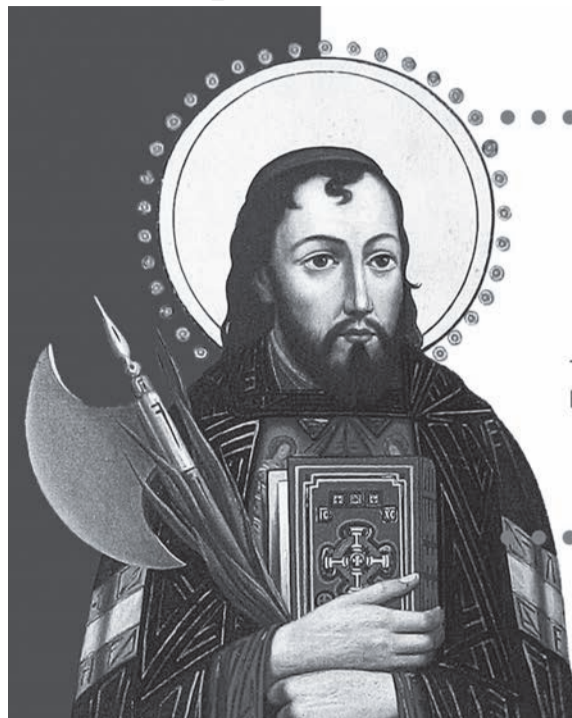
Зокрема, книга допоможе вірянам усвідомити, як саме вони можуть втілити Христове послання про діяльну любов у сучасному світі. Вона відповідає на такі питання, як «що слова Христа означають для мене тут і тепер» та «що робив би Ісус, якби був на моєму місці».

Читачам пропонують практичні поради та ідеї щодо того, як застосувати вчення Церкви у щоденному житті, що робить посібник обов'язковим до прочитання для християн у сучасному світі.

Книга стане читачам вичерпним путівником щодо життя людини у світі як християнина. Придбати довідник можна у релігійному видавництві «Свічадо» або на інтернет-сторінці магазину

«Духовна велич Львова»

Відбулося відкриття ювілейного року 400-річчя мучеництва священномученика Йосафата в Львівській архієпархії

ЛЬВІВСЬКА АРХІЄПАРХІЯ УГКЦ
ФУНДАЦІЯ «АНДРЕЙ»

АПОСТОЛ ЄДНОСТІ

ВІДКРИТТЯ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ
400-РІЧЧЯ МУЧЕНИЦТВА
СВЯТОГО ЙОСАФАТА
У ЛЬВІВСЬКІЙ АРХІЄПАРХІЇ

9 квітня у Львівській національній філармонії імені Мирослава Скорика відбулося відкриття ювілейного року 400-річчя мучеництва священномученика Йосафата «Апостол єдності».

Архієпископ і Митрополит Львівський Ігор привітав присутніх на урочистому заході, зазначивши: «Святий Йосафат був людиною, яка поборолася страх смерті. Це приклад святості. Згромадження сестер священномученика Йосафата від Апостольської пенітенціарії отримало декрет про повний Відпуст на звичайних умовах для вірних, які відвідають монастирську каплицю упродовж року. У Львівській архієпархії ми матимемо один день, коли це буде – попередимо. Нам важливо вшанувати нашого святого. Для цього зібрана робоча група, яка напрацювала план заходів, які відбуватимуться у нашій архієпархії».

Як підкреслила ведуча мистецької програми Марія Христинич, «у час Великого посту і в час війни всі ми маємо

складати іспит совісті. А також вчитися в Господа прощати, а в Матері Божої – любити». То присутні на події духовно заглиблювалися у музичні твори, які розкривали сутність страждань Ісуса Христа та Його Пресвятої Матері.

Під час вечора прозвучав твір сестри Марії Слєпченко STABAT MATER для солістів, хору та камерного оркестру, а також ораторію Олександра Козаренка «Страсті Господа Бога нашого Ісуса Христа» – 10 антифонів наспіву Острозького для читця, солістів, хору, органу й оркестру.

Мистецьку програму виконав хор та оркестр Заслуженої академічної капели України «Трембіта» й Академічний симфонічний оркестр Луганської обласної філармонії. Автором цього проекту став д-р Михайло Перун, співзасновник Благодійної фундації «Андрей».

*Пресслужба
Львівської архієпархії УГКЦ*

На СДМ українські паломники матимуть свій логотип і синхронний переклад рідною мовою

Українські паломники під час Світового Дня Молоді матимуть логотип події рідною мовою, а також синхронний переклад українською, – про це повідомили на офіційній україномовній сторінці СДМ. Цього вдалося досягти завдяки домовленостям представників організаційного Комітету від УГКЦ та РКЦ – заступнику голови Патріаршої комісії у справах молоді УГКЦ отцеві Романові Демусу та відповідальному

за душпастирство молоді в Перемисько-Варшавській митрополії УГКЦ отцеві Григорію Назару під час робочого візиту в центральний комітет СДМ у Лісабоні.

На нещодавній робочій зустрічі організаційного комітету СДМ із представниками посольства Португалії в Україні вдалося домовитися про синхронний переклад українською мовою центральних подій СДМ. Це забезпечить викладачів та студентів Центру португальської мови та культури SAMOES. Така можливість допоможе українським паломникам краще відчувати сутність події.

«Українська мова не є офіційною мовою СДМ, але спеціально для наших паломників організують синхронний переклад. Зважте, що більшість націй, які прийдуть на цей захід, не матимуть такого привілею. Натомість, для організаторів принципово, щоб наші паломники не відчували жодних викликів на цій події, а змогли відчувати це свято вповні», – додав о. Григорій.

«ДивенСвіт»

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ПАПИ ФРАНЦИСКА «URBI ET ORBI» 2023

Дорогі браття й сестри, Христос воскрес!

Сьогодні ми проголошуємо, що Він, Господь нашого життя, є «воскресінням і життям світу» (пор. Ів. 11, 25). Це Пасха, що означає «перехід», бо в Ісусі сповнився вирішальний перехід людства: від смерті до життя, від гріха до благодаті, від страху до довіри, від розпачу до сопричастя у Ньому. Він – Господь часу й історії. Хочу всім з радістю в серці сказати: благодатного Великодня!

Нехай же він буде для кожного з вас, дорогі браття й сестри, особливо для хворих і вбогих, для похилих віком і для тих, хто переживає періоди випробування та труднощів, переходом від скорботи до розради. Ми не самі: Ісус, Живий, з нами і навіки. Нехай радіють Церква та світ, бо сьогодні наші надії вже не розбиваються об стіну смерті, Господь відкрив нам міст до життя. Так, браття і сестри, у Великдень доля світу змінилася, і сьогоднішнього дня, який також збігається із найімовірнішою датою воскресіння Христа, можемо втішатися, задля лише благодаті, святкуванням найважливішого та найпрекраснішого дня в історії.

Христос воскрес, воістину воскрес, як урочисто проголошують Церкви Сходу. **Christos anesti!** Оте **воістину** говорить нам про те, що надія – це не ілюзія, а істина! І що шлях людства від Пасхи і надалі, позначений надією, рухається швидше. Нам це своїм прикладом показують перші свідки Воскресіння. Євангелії розповідають про добрий поспіх, з яким у день Пасхи жінки «побігли сповістити учням» (Мт. 28, 8). І після того, як Марія Магдалина «прибігла до Симона Петра» (Ів. 20, 2), Іван і той же Петро «разом удвох побігли» (пор. в. 4) до місця, в якому був покладений Ісус. А пізніше, у вечір Пасхи, зустрівши Воскреслого на дорозі до Емауса, двоє учнів «без зволікання побігли» (Лк. 24, 33), поспішаючи здолати чимало кілометрів, здіймаючись угору та в темноті, спонукувані нестримною радістю Великодня, що палала в їхніх серцях (пор. в. 32). Це та сама радість, задля якої Петро при березі Галилейського озера, побачивши воскреслого Ісуса, не зміг затриматися в човні з іншими та відразу кинувся у воду, щоби якнайшвидше приплисти до Нього (пор. Ів. 21, 7). На Великдень, одним словом, кроки пришвидшуються та перетворюють в біг, бо людство бачить мету своєї дороги, сенс свого призначення – Ісуса Христа, та покликане поспішати назустріч Йому, надії світу.

Поспішімо також і ми зростати на дорозі взаємної довіри: довіри між людьми, між народами і між державами. Дозвольмо радісному звіщенню Пасхи, світлу, що просвічує темряву й пільму, в яких надто часто огорнутий світ, вразити нас.

Поспішаймо подолати конфлікти й поділи та відкрити наші серця на найбільш потребуємого. Поспішімо ходити стежками миру й братерства. Радіймо конкретними знаками надії, що надходять з багатьох країн, починаючи від тих, які надають допомогу та прийняття тим, хто втікає від війни та бідності.

Але на цій дорозі ще є багато каменів спотикання, які роблять важким і виснажливим наш поспіх до Воскреслого. До Нього звернімо наше благання: допоможи нам бігти до Тебе! Допоможи нам відкрити наші серця!

Допоможи любому українському народові на дорозі до миру та вилий пасхальне світло на російський народ. Утіш поранених і тих, хто втратив через війну своїх близьких, і вчини, щоби полонені змогли повернутися цілі і здорові до своїх сімей. Відкрий серця всієї міжнародної спільноти, щоби вона доклала зусилля для того, щоби покласти край цій війні та всім конфліктам, які

обагряють світ кров'ю, починаючи від Сирії, яка досі чекає на мир. Підтримай тих, хто постраждав від потужного землетрусу в Туреччині та в тій же Сирії. Молімося за тих, хто втратив родичів і друзів і залишився без домівки: нехай же вони отримають розраду від Бога й допомогу від родини народів.

У цей день, Господи, ввіряємо Тобі місто Єрусалим, першого свідка Твого Воскресіння. Висловлюю глибоку стурбованість нападами, скоєними останніми днями, які підважують бажану атмосферу довіри та взаємної пошани, необхідну для відновлення діалогу між ізраїльтянами і палестинцями, щоби мир запанував у Святому Місті та в усьому регіоні.

Допоможи, Господи, Ліванові, який досі перебуває у пошуках стабільності та єдності, щоби він здолав поділи, а всі громадяни могли разом трудитися задля спільного блага країни.

Не забувай, Господи, про дорогий народ Тунісу, особливо про молодь і тих, хто страждає через соціальні й економічні проблеми, щоби вони не втрачали надію та співпрацювали в будіванні майбуття миру й братерства.

Зверни свій погляд на Гаїті, що вже багато років страждає від серйозної соціально-політичної та гуманітарної кризи, й підтримай зусилля політичних діячів і міжнародної спільноти в пошуках остаточного вирішення численних проблем, які гнітять страждання населення цього краю.

Зміцни процеси миру й примирення, що розпочалися в Ефіопії та Південному Судані, вчини так, щоби припинилося насильство в ДР Конго.

Підтримай Господи, християнські спільноти, які сьогодні святкують Великдень у особливих обставинах, як у Нікарагуа чи Еритреї, згадай про всіх тих, кому чиняться перешкоди в тому, щоби вільно та прилюдно визнавати свою віру. Даруй розраду жертвам міжнародного тероризму, зокрема, в Буркіна-Фасо, Малі, Мозамбіку та Нігерії.

Допоможи, Господи, М'янмі, допоможи ступати дорогами миру і просвіти серця провідників, аби багатостраждальні рохінджа знайшли справедливість.

Втіш біженців, депортованих, політичних в'язнів і мігрантів, особливо найбеззахисніших, а також усіх тих, хто страждає від голоду, бідності та згубних наслідків наркоторгівлі, від торгівлі людьми та будь-якої форми рабства. Натхни, Господи, керівників народів, аби жоден чоловік, жодна жінка не зазнавали дискримінації, щоби не була розтопаною їхня гідність; щоби в повній пошані до прав людини й демократії зцілилися ці суспільні рани, щоби завжди і лише шукали спільне благо громадян, щоби гарантували безпеку й необхідні умови для діалогу й мирного співіснування.

Браття і сестри, також і ми наново відкріймо смак прямування вперед, пришвидшімо пульсування надії, вже тепер смакуймо красу неба! Черпаймо сьогодні сили для того, щоби ступати в добрі назустріч Добру, що не розчарує. А коли, як писав один давній Отець, «найбільшим гріхом є не вірити в сили Воскресіння» (св. Ісаак Ніневський, *Sermones ascetici*, I, 5), то ми сьогодні віруємо: «Знаєм, що насправді Ти воскрес із мертвих» (Великдень секвенція). Віруємо в Тебе, Господи Ісусе, віримо, що з Тобою надія відроджується, подорож триває далі. Ти, Господи життя, підбадьорюєш наші кроки та повторюєш також і нам, як учням у вечір Пасхи: «Мир вам!» (Ів. 20, 19, 21). Мир вам! Мир вам!

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

*Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черниціям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви*

Христос воскрес!

**Зберігши цілими печаті,
Воскрес воскрес Ти із гробу, Христе,
що ключів Діви не порушив у різдві Твоїм,
і відчинив нам райські двері.**

(Пісня 6 Канону Пасхи)

Дорогі в Христі!

Знову ми святкуємо Пасху Христову серед неймовірного терпіння, пов'язаного з жахіттям відкритої війни. За минулий рік стільки болю і травм, стільки депортованих і поранених, полонених і зниклих безвісти, покалічених у кожному куточку України та в різних країнах нашого поселення! Стільки загиблих — наших батьків і матерів, братів і сестер, синів і дочок — засяли своїми тілами, немов життєдайним зерном, нашу землю, українські чорноземи! Деколи ми вже просто з болю взиваємо до Господа: «Боже мій, Боже мій, чому мене покинув? Стоїш далеко від спасіння мого, від слів мого зойку» (Пс. 22, 2). Цими словами також молився наш Спаситель, розп'ятий на хресті. Та сьогодні, у це світле й радісне свято Воскресіння і життя, відкривається перед нами велике таїнство перемоги — радості над смутком, правди над неправдою, слави над наругою і знущанням, світла над темрявою, добра над злом, життя над смертю. Розп'ятий Господь живе! Добрий Пастир, замучений на смерть, царює повік! Христос воскрес — радість вічна!

Зберігши цілими печаті, воскрес Ти із гробу, Христе...

Шукати зцілення важко, коли на нашому тілі й нашій душі ятрянуться глибокі рани. Говорити про радість воскресіння нелегко, коли скрізь бачимо терпіння і смерть. Але зауважмо, що тіло воскреслого Ісуса, якого ми зустрічаємо сьогодні в наших спільнотах, усе ще носить на собі всі рани розп'яття. Після того як Він уперше з'явився перед своїми учнями в день Воскресіння, відсутній на той момент апостол Тома не хотів нікому повірити: «Якщо не побачу на Його руках знаків від цвяхів і не вкладу свого пальця у місце, де були цвяхи, а й руки моєї не вкладу в бік Його, — не повірю!» (Ів. 20, 25). Однак Христос говорить Томі, коли нарешті його зустрічає: «Подай сюди твій палець і глянь на Мої руки. І руку твою простягни і вклади її у бік Мій. Та й не будь невіруючий, — а віруючий!» (Ів. 20, 27). Той, хто був розп'ятий на хресті й помер, — це той самий Господь, який воскрес із мертвих. Як воскреслий, переможець смерті, Він дає себе пізнати своїм учням усіх часів і народів саме своїми ранами!

Водночас тіло воскреслого Спасителя вже не підлягає звичайним законам природи: воно проходить крізь камінь, яким був завалений вхід до гробу, не порушуючи печатей, проходить через замкнені двері до світлиці, де учні переховувалися зі страху перед юдеями (див. Ів. 20, 19). Воскреслий Христос носить на своєму прославленому тілі сліди жахливої смерті, але смерть над ним влади вже не має! Лише для того щоб виявити порожнечу Божого гробу, ангел сходить, відсуває камінь, ламає печаті й каже до мироносиць: «Не жахайтесь! Ви шукаєте Ісуса Назарянина, розп'ятого. Він воскрес, Його нема тут. Ось місце, де Його були поклали» (Мр. 16, 6).

Віра у Воскресіння Христове є основою для нашої віри у воскресіння кожної людини. Якими будуть наші воскреслі тіла у Божій славі, важко навіть собі уявити. Проте, святкуючи Пасху Господню, ми впевнені, що це буде прославлення зневаженого, відновлення розбитого і знищеного, оздоровлення зраненого. Воскреслий Христос сьогодні простягає свою життєдайну і зранену правицю до зраненої України, Його прославлені рани торкаються наших ран, які ще кровлять і болять. Розп'ятий і Воскреслий робить наші рани Своїми — і вони у воскресінні України стають прославленими ранами переможців!

Святкувати Пасху для нас сьогодні означає відчути цілющий дотик Христової життєдайної десниці, яка пробита Його прославленими ранами. Цей доторк до наших ран вливає в нас силу ран Воскреслого, подих Того, хто смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував. Цього великого дня згадаймо слова Апостола народів: «Бо якщо ми з'єднані з Ним подобою Його смерті, то будемо і подобою воскресіння» (Рим. 6, 5). Рани тих, кого поранено з Христом, неминуче перетворюються на рани прославленого Господа: бо Христос воскрес!

... Що ключів Діви не порушив у різдві Твоїм, і відчинив нам райські двері

У нашій традиції ми не відтворюємо в іконописі самої події Воскресіння. Для нас празничною іконою є зображення «Зішестя в ад». Слід зауважити, що внизу на цій іконі лежать ключі — символ Христової перемоги над смертю та силою пекла. Для Бога все відкрито: дівиче лоно, надгробний камінь, замкнені двері, людські серця... Господь бачить нашу біду — ми можемо бути впевненими в Його близькості в час тривоги. Своєю Пасхою Він уже відчинив нам райські двері, але, для того щоб ми могли ввійти, Він потребує нашої співпраці та нашого довір'я. Отож вірмо твердо: як не стримали Христа в Його прославленому тілі ні гробні печаті, ні військова сторожа, так само нашої зраненої України не буде здатним поконати жодний агресор і окупант. Ми переможемо ворога, відбудуємо наші зруйновані міста і села, залікуємо наші рани силою і діянням Святого Духа: бо Христос воскрес!

Світло Воскресіння Христового перетворює наш смуток і наші сльози на пасхальну радість, як це сталося із печаллю жінок-мироносиць при порожньому гробі Спасителя. І ми сьогодні бачимо, що те, що з людського погляду неможливе, безнадійне, стає переможним, перетворюється на прославу Того, хто, відчинивши райські двері, дарує нам життя вічне.

Якщо Христос на хресті, серед неймовірних страждань, зміг підвести свої очі до Отця з надією, яка розвіює відчай, то й ми маймо нині сміливість промовити до во-

скреслого Спасителя разом із псаломспівцем: «Бо Він не гидував, не гордував бідною бідка, і не ховав обличчя свого від нього; і коли той взивав до Нього, — слухав... І душа моя для Нього житиме; моє потомство буде Йому служити, і розповість про Господа прийдешньому родові; прийдуть, оповістять про Його добрість народіві, що має народитись: Таке вчинив Господь!» (Пс. 22, 25. 29–32).

Пам'ятаймо, що наша перемога залежить не тільки від військової спроможності протистояти російським військам, а й від нашої здатності на духовному фронті відкритися Божій силі воскресіння і стати зняряддям зцілення та миру в Господніх руках:

**Мир нам сам Христос приносить,
Мир нам небо днесь голосить,
Мир той Божий всі вітаймо,
Ласку Божу прославляймо,
Чудо Боже всіх чудес:
Христос воскрес! Христос воскрес!**

(Пісня «Христос воскрес! Радість з неба»).

Дорогі в Христі браття і сестри! Вітаю вас зі святом Христової перемоги над будь-яким злом і над самою смертю. Хай упевненість у перемозі буде цілющим бальзамом на всі наші рани, душевні й тілесні. У радості Воскресіння Господнього вітаю всіх наших захисників-героїв, які сьогодні на фронті та які зазнали поранення. Відкрийте серце Христові, який бачить вашу жертву та ваш біль і робить їх Своїми.

Обіймаю родини наших військових, особливо полонених і зниклих безвісти. Молюся, щоб якнайшвидше ваші рідні були віднайдені та повернулися додому. Єднайтеся з ними через молитву, бо Господь завжди близько до них.

Духовно об'єднуюся з тими, що перебувають на окупованих територіях і не мають можливості сьогодні піти до своєї Церкви, але чекають на звільнення і моляться за перемогу України. У надії на воскресіння та зі сльозами на очах обіймаю тих, хто оплакує загиблих, і воїнів-героїв, і мирних громадян, які стали жертвами злочинних дій окупанта. Вітаю наших біженців і переселенців, які плакають надію на повернення додому після перемоги та на відбудову рідного міста чи села.

Із вдячністю вітаю наших волонтерів, військових і медичних капеланів, кожного, хто на своєму місці наближає нашу спільну перемогу, хто трудиться для того, щоб допомогти ближньому в біді, як в Україні, так і в країнах поселення. Ви сильні і ми пишаємося вами! Обіймаю всіх українців — дітей, дорослих і похилих віком, чоловіків і жінок — і зичу вам, щоб, ділячись великоднім кошиком, ви відчули глибоку радість, Божу милість і благословення. Усе духовенство, усіх богосвячених осіб і мирян в Україні та на поселеннях огортаю батьківською любов'ю. Щиро бажаю вам благословенних Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай будуть з усіма вами!

Христос воскрес! Воїстину воскрес!

† СВЯТОСЛАВ

*Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святих мучеників Савина й Пати, 29 (16) березня 2023 року Божого*

Блаженніший Святослав: «Главою Церкви є Бог, а я – лише Його руки»

«За цих 12 років я відчув, що Главою Церкви є Бог, Ісус Христос, а я – лише Його руки, уста чи обличчя, що діють в Його імені» – про це в ефірі телемарафону «Єдині новини» сказав Блаженніший Святослав з нагоди 12-ї річниці своєї інтронізації.

27 березня 2011 року відбувся Чин інтронізації Предстоятеля УГКЦ Блаженнішого Святослава, наступника патріарха Любомира Гузара. У межах телемарафону він розповів, що 12 років тому єпископи обрали наймолодшого з-поміж себе Главою Церкви.

«Перші відчуття, які я пережив, коли побачив, як Синод голосує, – шок. Не скажу, що я був переляканий до смерті, – зазначив Блаженніший Святослав, – але був дуже здивований. Я тоді виконував служіння з іншого боку Земної кулі – в Аргентині. Мені було лише 40 років».

Отець і Глава УГКЦ пригадав, що це були доволі непрості часи для України, проукраїнського суспільства, української Церкви, – часи президенства Януковича. Однак зазначив, що за ці роки постійно відчував Божу присутність та Його супровід: «Я завжди відчував, що не сам себе призначив, не сам визвався бути главою Церкви – мене було покликано».

«Ці 12 років – це 12 років великого досвіду Божої присутності між нами: чи то під час Революції Гідності, чи тих драматичних моментів, коли почалася війна в 2014 році, чи то ковідного часу, а тепер і повномасштабного вторгнення росії на нашу багатотраждальну українську землю», – мовив Блаженніший Святослав.

Департамент інформації УГКЦ

Глава УГКЦ до молоді: «Наша країна буде такою, якою її зробите»

Блаженніший Святослав поспілкувався з молоддю 8 квітня у рамках Дня молоді Київської архієпархії УГКЦ, адже найбільший тягар війни впав саме на плечі молоді. На зустріч з Главою Церкви прибули молоді люди з Чернігівщини, Вінничини, Житомирщини, Київщини та інших областей України.

Глава УГКЦ зацентрував, що сьогодні голос нашої молоді важливий усюди: у країні, у Церкві й в усьому світі. Участь християнської молоді в житті широкій спільноті Церкви, яка виходить поза межі нашого народу, є значущою. «На вас надія, що не тільки Україна буде такою, якою ви її хочете, але і ваша Церква є і буде такою, якою ви її зробите», – зазначив Блаженніший Святослав.

Глава УГКЦ звернувся до молоді з проханням засвідчити правду про нашу державу на світовому молодіжному форумі, що відбудеться 1-6 серпня у Лісабоні (Португалія): «Є багато таких, які хотіли би, щоб нас не було, щоб нас не було як народу. Ця війна проти України має геноцидний характер, нас хочуть всіх приректи на смерть, але ми не дамося. Є, можливо, хтось, хто би хотів, щоб нас не було у Лісабоні. Давайте ми зробимо все, щоб там бути».

«Те, що можете зробити ви, вашим словом, вашим свідченням, втіленням про ваші мрії, не зробить ані українська влада, ані дипломатія, ані інші механізми міжнародної присутності. Без вас голос України під час війни не буде повним», – наголосив Блаженніший Святослав.

«Україна стоїть, бореться, молиться, тому що молодь українська стоїть, бореться, молиться, захищає свою Батьківщину. І коли ми сьогодні мріємо, якою буде Україна після перемоги, я завжди кажу, що наша країна буде такою, якою її зробить українська молодь», – мовив Глава УГКЦ.

Департамент інформації УГКЦ

Глава УГКЦ цілком підтримує ініціативу створення Національного пантеону на Аскольдовій могилі

Петиція до Президента Володимира Зеленського щодо створення Національного пантеону Героїв України на території парку «Аскольдова могила» в Києві набрала необхідні для розгляду 25 тисяч підписів. Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав розповів, чому Церква підтримує таку ініціативу, виступаючи в ефірі щотижневої програми «Відкрита Церква» на «Живому телебаченні».

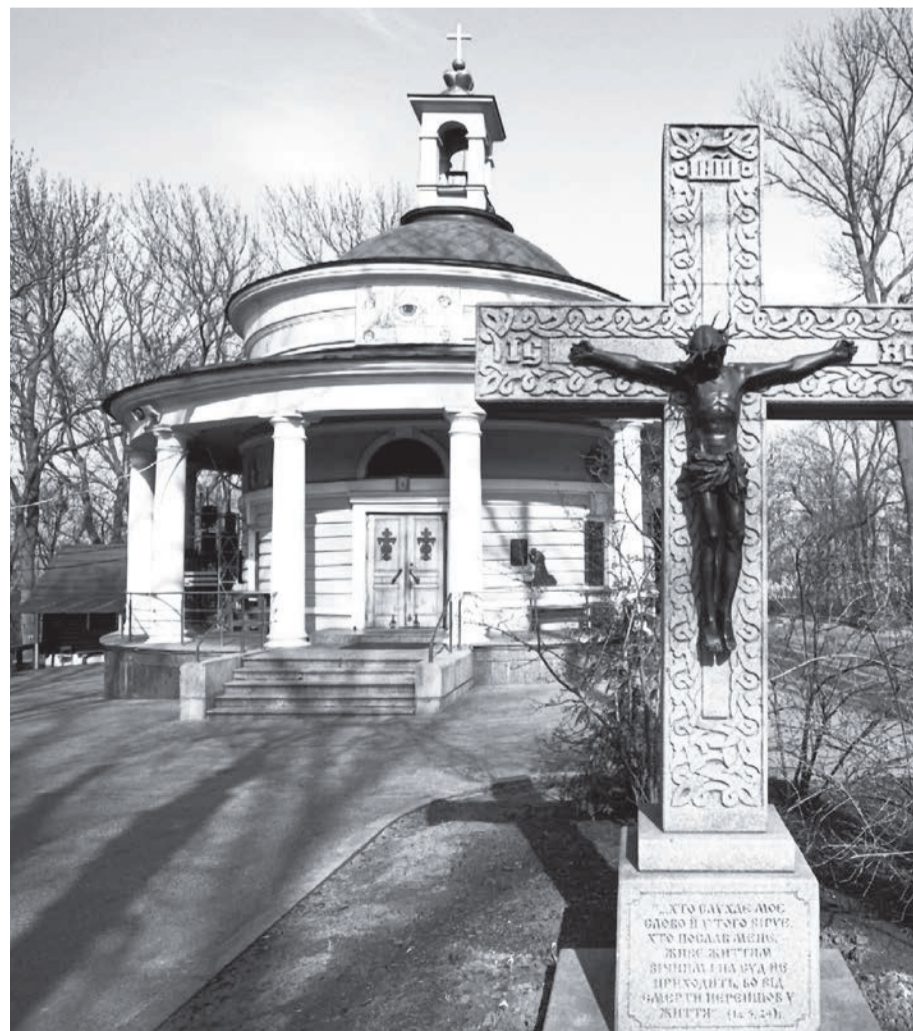
Український народ подає певні думки й ідеї, де найкраще можна було би вшанувати найвизначніших героїв. «Християнське сумління і голос народу підказує цікаву думку, що таким пантеоном героїв України, які віддали життя за Батьківщину, у Києві може бути славна Аскольдова могила», – зазначив Блаженніший Святослав.

Цю петицію щодо створення Національного пантеону на Аскольдовій могилі 21 березня зареєструвала наречена загиблого Героя України Дмитра Коцюбайла Аліна Михайлова.

Глава УГКЦ пригадав, що там давно вже існувало кладовище, ще в дореволюційні часи. Відомо, зокрема, що саме на Аскольдовій могилі поховано Героїв Крут, Майдану, Іловайського котла, а також мужньої оборони Бахмута. «Сьогодні Аскольдова могила – це є один із парків Києва. Там є храм, який наша громада відновила і де молиться. Наша Церква лише користується ним – ми не є його власниками», – наголосив Блаженніший.

За словами Глави Церкви, спонтанні поховання в міському парку, найімовірніше, є незаконними. Українська Греко-Католицька Церква, не будучи юридичним власником території, не має компетенції вирішувати це питання. Однак Патріарх запевнив, що Церква цілком підтримує ініціативу створення Національного пантеону на Аскольдовій могилі. «Очевидно, ми підтримуємо прагнення українського народу належно вшанувати своїх героїв», – зазначив він.

Департамент інформації УГКЦ

«Україна ввійде до Європейського Союзу як його великий трансформатор», – Глава УГКЦ

Мрія українського народу спричинена потребою бути членом світу свободи. Але Україна ввійде до Європейського Союзу як його великий трансформатор. Наша держава постійно будитиме свідомість тих автентичних європейських цінностей, які за походженням є християнськими і без яких не існує демократії. Про це розповів 3 квітня Блаженніший Святослав в ефірі польської телепрограми «Balans bieli» на телеканалі TVP.

Отець і Глава УГКЦ зазначив, що місією України щодо європейського майбутнього є, насамперед, недопущення демократії без цінностей: «Демократія без цінностей буде або анархією, або диктатурою, як казав святий Іван Павло II».

За словами Предстоятеля, сьогодні, мабуть, існують ті християнські й людські цінності, про які Європа забула ще від часу Другої світової війни. Передовсім ідеться про боротьбу за право жити й існувати, яку показує Україна, а також про цінність миру та патріотизм. «Мир можливий, лише тоді, коли людина може жити і жити вповні. Тоді, згідно з Божим словом, можемо говорити про мир. Мир – це не компроміс зі злом, не лиш дипломатична угода. Мир – це можливість жити і розвиватися у всіх вимірах людського буття», – наголосив Блаженніший Святослав.

Ще одна цінність, яку, за його словами, призабули сьогодні в Європі та світі, – патріотизм. «Патріотизм – це любов до свого народу, до своєї батьківщини, здатна народити героїв. Вона є найбільшим об'явленням фундаменту суспільної науки Церкви як милосердя до тих, хто страждає, – наголосив Глава УГКЦ й додав: – І коли тепер українці, а також поляки, говорять про патріотизм, то загалом нас не завжди чують, і не всі це тепер розуміють. Бо глобалізація інколи нівелює значення цього почуття, цієї шляхетної риси кожного народу...».

Україна є державою свободи, у якій народна свідомість не хоче повертатися до радянських часів. Цінності, які провадить сьогодні Україна, застерігають світ від нового виклику тоталітаризму. А ця геноцидна ідеологія, котра тепер є найбільшим мотивом війни, – це тоталітарна ідеологія.

«Не можна віддати в руки жодного диктатора долю світу ані сьогодні, ані в майбутньому. Ми повинні бути свідомими своєї особистої відповідальності за те, яким буде майбутнє народу, Європи і світу. Про це йде боротьба сьогодні в Україні», – зазначає Отець і Глава УГКЦ в ефірі «Balans bieli».

Департамент інформації УГКЦ

На «Живому ТБ» розпочалася безперервна трансляція «Ісусової молитви» за перемогу України і справедливий мир

27 березня на каналі «Живе телебачення» розпочалася безперервна трансляція «Ісусової молитви». Молитва поєднана з читанням фрагментів Святого Письма.

Два роки тому, у неділю, 7 лютого 2021 року, на «Живому телебаченні» о 20:00 відбулася перша трансляція «Ісусової молитви». Вона була співана. «З того часу в архіві ми маємо понад вісімдесят записаних трансляцій. Ми вирішили об'єднати їх і розпочати безперервну трансляцію на каналі «Живого» ТБ у YouTube. Трансляція щотижня розпочинатиметься у понеділок зранку і триватиме до недільної трансляції Божественної Літургії. І так постійно», – пояснив директор «Живого ТБ» о. Ігор Яців.

Ідея безперервної трансляції ґрунтується на духовній практиці молитовних чувань: коли б людина не зайшла на канал «Живого ТБ», вона матиме нагоду приєднатися до молитви за перемогу України і справедливий мир.

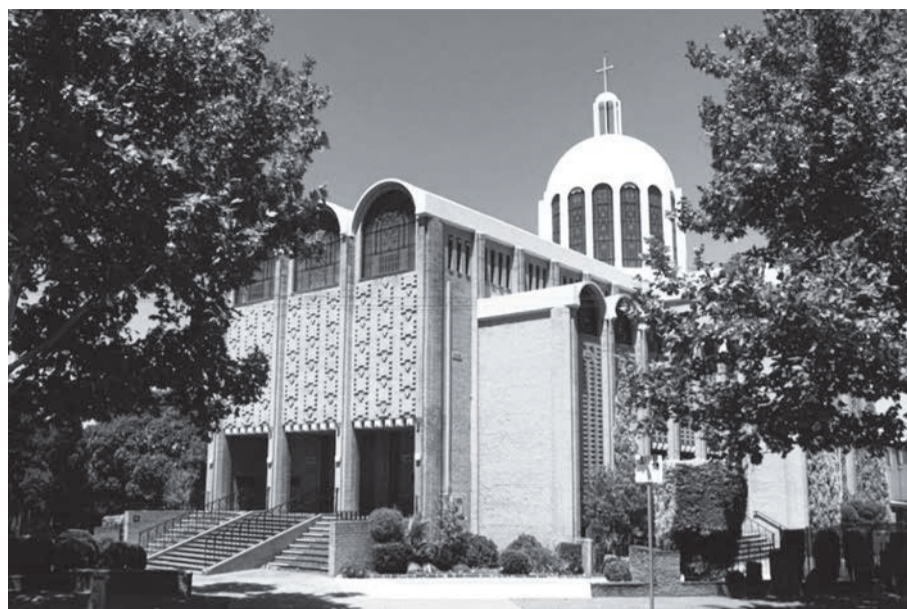
«З приємністю фіксуємо, що за першу

добу трансляції не було жодної хвилини, коли б нікого не було на молитві. Навіть вночі одночасно єдналися в молитві не менше 15 молільників», – зазначив о. Ігор.

Департамент інформації УГКЦ

УГКЦ в Австралії та Океанії переходить на григоріанський календар

Слідом за Українською Греко-Католицькою Церквою в Україні Мельбурнська єпархія святих апостолів Петра і Павла також проводить календарну реформу. Згідно з декретом владыки Миколи Бичка, з 1 вересня 2023 року УГКЦ в Австралії та Океанії повністю переходить на григоріанський календар, тобто всі свята – рухомі й нерухомі – святкуватиме за новим стилем.

«Беручи до уваги рішення Архієрейського Синоду УГКЦ від 1-2 лютого 2023 року щодо зміни Церковного календаря і їх оприлюднення Патріархом Святославом 6 лютого 2023 року, порадившись з Єпархіальною пресвітерською радою 16 березня 2023 року, цим заявляю, що для добра душ єпархія Святих Петра і Павла переходить на григоріанський календар для рухомих і нерухомих свят з 1 вересня 2023 року», – йдеться у декреті владыки Миколи

«Перехід на григоріанський календар 1 вересня означає лише те, що маємо зрозуміти зміну у 13 днів для цілого календаря та циклу рухомих свят, тобто Пасхалія змінюється. Відповідно ми будемо святкувати свята разом із Католицькою Церквою», – коментує рішення про календарну реформу в Мельбурнській єпархії голова Літургійної комісії цієї єпархії о. Андрій Микитюк.

Для кращого розуміння та пояснення всієї інформації про календарну реформу в Мельбурнській єпархії Літургійна комісія організуватиме інформаційні сесії онлайн для вірних українською та англійською мовами. Отець Андрій Микитюк, синкел у справах мирян, та отець Симон Цькуй, протосинкел єпархії, пояснюватимуть детальніше всю інформацію та відповідатимуть на всі запитання щодо переходу на новий календар.

За матеріалами Мельбурнської єпархії УГКЦ

TO THE GLORY OF THE HOLY, CONSUBSTANTIAL, LIFE-GIVING AND UNDIVIDED TRINITY,
FATHER, SON AND HOLY SPIRIT.
PEACE BE WITH YOU.

DECREE

I, MYKOLA,
Bishop of the Eparchy of Saints Peter and Paul of Melbourne,

Having regard to the resolutions of the Archepiscopal Synod of the Ukrainian Greek-Catholic Church of 1-2 February 2023 regarding the change of the Church Calendar,
And the promulgation of these resolutions of the Archepiscopal Synod by Patriarch Sviatoslav on the 6th of February 2023,
And having consulted the Eparchial Presbyteral Council on the 16th of March 2023,

Hereby declare

That for the good of souls the Eparchy of Saints Peter and Paul
WILL ADOPT THE GREGORIAN CALENDAR
For both movable and immovable feasts
FROM THE 1ST DAY OF SEPTEMBER 2023
According to the Great Indiction.

I pray the Good Lord to grant our Eparchy His grace
for a smooth transition to the Gregorian Calendar.

✱ MYKOLA BYCHOK, CSsR
EPARCHY OF MELBOURNE

Rev. Deacon Michael Zylan
CHANCELLOR

Given in Melbourne at our Cathedral of the Holy Apostles Peter and Paul,
on the 22nd day of March, in the Year of Our Lord 2023,
the Forty Martyrs of Sebaste.

Участь владика Володимира у панельній дискусії Форуму про соціальні послуги підтримки на Львівщині

ФОРУМ
ТЕМА: **СОЦІАЛЬНІ ПОСЛУГИ ПІДТРИМКИ:**

- Людей старшого віку
- Людей з інвалідністю

В громадах Львівщини!

ДЛЯ КОГО:

- Соціально відповідального бізнесу
- Територіальних громад
- Міжнародних партнерів
- Релігійних спільнот
- Громадських організацій

30/03/23 11:00 BankHotel

30 березня у приміщенні BankHotel єпископ-помічник Львівської архієпархії Володимир взяв участь у панельній дискусії на тему: міжнародні партнери, соціально-відповідальний бізнес, готовність освітніх майданчиків в межах Форуму про соціальні послуги: – Людей старшого віку; – Людей з інвалідністю; – В громадах Львівщини.

Під час дискусії архиєрей розповів про служіння УГКЦ у час війни, зокрема про працю в напрямку зцілення ран війни, а також наголосив на необхідності серед будь-яких ситуацій залишатися людьми і дбати найперше про людину. «Наша справа – подбати про потребуючих старших людей. Вони також колись мали родину, але опиняються на вулиці. Поділюся однією нашою ситуацією. Наша сусідка, старша людина, поламала бедро. Волонтери з лікарні привезли її у холодну квартиру, поклали, і так вона лежала в холоді і в голоді. Я про це випадково довідався і вирішив зателефонувати у соціальну службу; там мені відповіли, що кінець робочого дня п'ятниці. Розумію, що цій людині треба пережити суботу і неділю. Тоді я покликав наш «Карітас», щоб вони правильно доглянули. Попросив наш «Шпиталь Шептицького»; звідти прийшли і нагодували її. Ми можемо говорити про високі матерії знань, але забути про людину. Саме тому ключовим пунктом будь-якого протоколу має бути людяність», – підкреслив владика Володимир у своєму слові.

«Ми прийшли сюди, щоб зростати в любові до Бога», – владика Володимир на Фестивалі духовної пісні у Конопниці

У неділю, 2 квітня, єпископ-помічник Львівської архієпархії Володимир звернувся з вітальним словом до учасників Фестивалю духовної пісні «Поклонімося всі Христові, щоб воскреснути в любові», що відбувався в Народному домі села Конопниця (Львівського району).

На початку владика Володимир привітав усіх учасників фестивалю, а також зауважив, що на такому заході дуже важливо створити і відчути родинну атмосферу. Більше того, фестиваль відбувся в Народному домі, а цей дім, за його словами, належить нам як народу.

«Ми прийшли сюди, щоб зростати в любові до Бога. Великдень вже недалеко, але так важливо, щоб Він був нашим святом. А це залежить від того наскільки ми будемо у вірності з Христовою любов'ю. Нехай Господь благословить цей пообідній час, молитися ми будемо цілий захід, а я лише на початок уділю благословення», – додав владика Володимир.

Під час Фестивалю духовні твори виконали хори Оброшинської територіальної громади.

Учасникам зустрічі Інституту постійної формації священнослужителів розповіли про особливості беатифікаційних процесів

Зустріч Інституту постійної формації священнослужителів Львівської архієпархії, яка відбулася 4 квітня у Львівській духовній семінарії Святого Духа, була присвячена збору свідчень про життя, славу святості мучеництва, ісповіді віри чи геройської практики чеснот, які є основою для початку практики прослави святих Церкви. Формаційне навчання провів голова місії «Постуляційний центр беатифікацій і канонізацій святих УГКЦ» отець Полікарп Марцелюк, ЧСВВ.

«Важливо, щоб наша Церква була присутня у віртуальному інформаційному просторі, адже спостерігаємо, наскільки світ занурений в інтернет. І як свого часу ми, василіяни, побачили необхідність євангелізаційної праці через книжку (маємо видавництво «Місіонер»), тепер для нас є необхідність бути присутніми у віртуальному просторі», – зазначив отець Полікарп.

Учасники заходу мали нагоду дізнатися багато важливого про беатифікаційні процеси, які зараз тривають, а також отримати рекомендації стосовно поширення інформації про служителів нашої Церкви.

Молитва у Страдчі за перемогу та мир в Україні

26 березня парафіяльна спільнота храму мучениць Віри, Надії, Любові та їх матері Софії молилися Хресну дорогу за перемогу та мир в Україні у відпустовому центрі Страдч.

За словами пароха храму отця Андрія Корчагіна, така чисельність людей гуртуватися навколо спільнотної молитви в нелегкий час лиш підкреслює потребу нашого українського народу в Господній підтримці на шляху до перемоги.

Патріарший паломницький центр УГКЦ евакуував уже майже 6000 осіб

З перших днів повномасштабного вторгнення росії на територію України Патріарший паломницький центр УГКЦ розпочав змінювати свою діяльність та служіння. У цьому він заручився підтримкою Патріаршої фундації «Мудра справа» і небайдужих добродіїв. 6 травня минулого року, у день святого великомученика Юрія Побідоносця, до місць великого скупчення переселенців відправився перший автобус для допомоги людям в евакуації та поселення у більш безпечних регіонах держави.

Під час евакуацій організатори також дбали про найважливіші потреби людей. За словами заступниці голови Патріаршого паломницького центру УГКЦ Альбіни Бриліантової, часто люди потрапляли в евакуаційні автобуси без жодних речей, нерідко – з невеликою сумочкою через плече, а деколи – лише з документами. Тому організатори, відповідаючи на цей виклик, одразу взяли за забезпечення їжею, питтям, гігієнічними наборами й іншими речами першої необхідності.

Окремим служінням Патріаршого паломницького центру в періоди відсутності евакуаційних рейсів є духовно-реабілітаційні поїздки у святині Заходу України для внутрішньо переміщених осіб, які мешкають у церковній мережі шелтерів. Загалом у цих духовних подорожах уже взяло участь 910 осіб.

Департамент інформації УГКЦ

Створено Апостольську адміністрацію для вірних візантійського обряду в Білорусі

30 березня у Ватикані повідомили про те, що Святіший Отець Франциск створив Апостольську адміністрацію для вірних візантійського обряду в Білорусі, призначивши апостольським адміністратором архимандрита Сергія Гаєка, дотеперішнього апостольського візитатора.

Історична довідка

Греко-Католицька Церква в Білорусі є спадкоємицею єпархій давньої Київської митрополії, яка в 1596 році відновила єдність з Апостольським Престолом. Митрополит Михайло Рогоза, під проводом якого Київська митрополія уклала Берестейську унію, народився у Мінську і перед обранням митрополитом Київським був архимандритом мінського Вознесенського монастиря.

У 1798 році була створена Мінська єпархія (русинів), яка в 1839 році зазнала утисків, але так і не була ліквідована. Папський щорічник (l'Annuario Pontificio) згадував про неї до 1924 року. У 1939 році Андрей Шептицький, митрополит Львівський УГКЦ, створив екзархат у Білорусі. В 1941 році Папа Пій XII призначив митрополита Андрея його апостольським адміністратором. У 1988 році вірні розпочали реорганізацію, продовжуючи цивільну реєстрацію парафій. З 1993 року наявні в Білорусі парафії були довірені душпастирській опіці о. Сергій Гаєка як апостольського візитатора.

На сьогодні Білоруська Греко-Католицька Церква налічує близько 5.000 вірних, організованих у 16 парафій (у Барановичах, Бресті, Вітебську, Гомелі, Гродно, Івацевичах, Ліді, Могильові, Молодечному, Мінську і Полоцьку), де служать 16 священників і 3 диякони, має 4-ох семінаристів.

Департамент інформації УГКЦ

Рада Церков виступає проти атаки на встановлену Богом інституцію шлюбу та сім'ї

Християни за традиційну сім'ю де є тато і мама!

Релігійні спільноти обурені законопроектом № 9103, який пропонує прирівняти реєстровані партнерства до шлюбу, називаючи їх «сімейним союзом», змінюючи чинні норми Сімейного кодексу України.

З цього приводу Всеукраїнська рада Церков і релігійних організацій звернулася до голови Верховної Ради, протестуючи проти ще однієї спроби легалізації в Україні «одностатевих шлюбів» під виглядом реєстрованих партнерств.

«Можемо прогнозувати, що у випадку ухвалення вищевказаного законопроекту, наступним кроком лобістів одностатевих відносин стане ініціювання можливості усиновлення дітей одностатевими парами, з усіма вкрай негативними наслідками для формування особистості таких дітей та з позбавленням їх природного права на виховання у повноцінній сім'ї – маючи і батька, і матір», – наголошено у зверненні ВРЦіРО.

Сучасна демографічна ситуація, відповідно до Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України № 392 від 14.09.2020, визначена серед загроз національній безпеці та національним інтересам України. На переконання Ради Церков, легалізація одностатевих реєстрованих партнерств аж ніяк не сприятиме подоланню демографічної кризи, зокрема через природну неспроможність одностатевих пар до народження дітей.

«Проблематика реагування на демографічну кризу особливо загострюється у зв'язку з нинішньою збройною агресією Росії проти України, внаслідок якої тисячі дітей в Україні втратили батька та (або) матір та стали сиротами, майже півтисячі дітей загинуло і майже тисяча зазнали поранень. При цьому хвиля міграції українських сімей із дітьми за кордон ще більше ускладнює демографічні перспективи України, зважаючи на виклики післявоєнного відновлення зруйнованої інфраструктури».

Релігійні діячі переконані, що нині в Україні закладаються ціннісні підвалини як для Перемоги в цій війні, так і для її подальшого відновлення та розбудови. Цілком очевидно, що однією з таких засад має продовжувати бути здорова сім'я, що обумовлює необхідність формування та реалізації державної політики, орієнтованої на підтримку сімей, зміцнення шлюбних стосунків, відповідальне батьківство та материнство.

ВРЦіРО вважає неприпустимими будь-які законодавчі ініціативи, які несуть загрози як для інституту сім'ї, так і для ціннісних підвалин українського суспільства загалом, його моральних і духовних засад.

Всеукраїнська рада Церков і релігійних організацій закликає парламент відхилити проєкт Закону № 9103 про інститут реєстрованих партнерств як такий, що несе загрозу для морального і психологічного здоров'я дітей та їхнього права на виховання в сім'ї, створеній на підставі шлюбу чоловіка й жінки, та погіршуватиме демографічну ситуацію в Україні.

За матеріалами ВРЦіРО

Священик УГКЦ присвятив перемогу на чемпіонаті з пауерліфтингу Дмитрові Коцюбайлу

18 березня намісник Свято-Успенської Унівської лаври ієромонах Макарій Дутка здобув перемогу на чемпіонаті Києва з пауерліфтингу, яку присвятив Герою України Дмитрові Коцюбайлу.

Намісник Свято-Успенської унівської лаври зазначає, що навіть під час Велико-го посту, без споживання м'яса і молочних продуктів, можна показати хороший результат у спортивних змаганнях. «Мій результат у вивазі штанги дійшов бажаних 205 кг при моїй власній вазі 74 кг», – повідомляє ієромонах Макарій.

За його словами, ця перемога особливо цінна, адже досягнена завдяки напруженим тренуванням і зусиллям, зокрема тренера Павла Зінька, який щотижня двічі приїздив до Унівської лаври, щоб особисто тренувати спортсмена.

Свою перемогу ієромонах присвятив Герою України Дмитрові Коцюбайлу. Він заявив, що героїчна смерть, здавалося би, звичайного командира батальйону перетворилася на загальнонаціональну трагедію: «Дорогий сину України, Дмитре, ми приносимо на жертвник української нації ще не одну перемогу, щоб показати Тобі та всім тим, хто боронить наш край, що ваша жертва не даремна, що вона має сенс. Ми не зрадімо вашої пам'яті! Герої не вмирають, коли про них пам'ятають... І тільки тоді, коли ми цінуватимемо ваші героїчні вчинки, станемо нацією-переможцем».

«Коли 205 кг стали над моєю головою, я попросив: «Воїне, герою Дмитре, допоможи мені, бо ця перемога для тебе». І сталося те, що сталося: штанга опустилася та піднялася... десь так...», – написав о. Макарій Дутка в себе на фейсбук-сторінці.

Департамент інформації УГКЦ

На могилі Дмитра Коцюбайла

Не сповідався багато років: що робити?

Сповідь – це очищення. Сповідь – це Таїнство. Сповідь – це духовний подвиг, що вимагає систематичності.

Однак нерідко християни відходять від дотримання Господніх настанов і не навідується до сповідальні довгими роками. Комусь здається, що сповідь потрібна, коли відчуваєш тягар на душі; інші відчувають невпевненість або бояться реакції священника через таку тривалу відсутність.

Тоді справжня вартість і сенс Таїнства втрачаються, бо ж християни забувають, що головна мета сповіді – стати на крок ближче до Бога, почути Його слово, отримати пораду, настанову та, зрештою, покуту. Священик – тільки посередник між християнином і Господом.

Християнин має приймати Кров і Тіло Христа щоразу, як відвідує Службу Божу. Принаймні раз на тиждень, у неділю, повинен приступити до Причастя. Це Божа Благодать, тому нехтувати нею, перебуваючи у храмі, щонайменше нерозумно. Тільки регулярна участь у Святій Євхаристії може зробити людину вірним виконавцем Божої волі, служителем Найвищої Істини.

Сповідь перед Причастям – це не тільки благочестива традиція, а й чудова нагода зробити «роботу над помилками» і в духовному, і у світському житті.

Позбутись від невпевненості перед Сповіддю, навіть якщо ви не приступали до Таїнства дуже довго, допоможуть ці поради:

ІСПИТ СОВІСТІ

До Сповіді треба приготуватися: ретельно осмислити всі гріхи, що вчинено за тривалий час. За необхідності записати на аркуші паперу. Його можна використувати на Таїнстві.

Не обходиться без труднощів: зазвичай ми пам'ятаємо «великі» гріхи, а ті, що здаються нам менш суттєвими, не згадуємо. Однак то пастка диявола: найбільший гріх – гордіня, що переконує людину у власному всевладді – нерідко залишається непоміченим.

НЕ БІЙТЕСЯ НАЛЯКАТИ СВЯЩЕНИКА

Повірте, богослужителям вже доводилося чути вражаючі списки і не раз. Сповідник добре знає Святе Письмо – навряд чи вам вдасться назвати вчинки, про які він дізнався би вперше.

Якщо ви не назвете свого гріха, прощення отримати не вдасться. Зате дістанете нагоду «збагатитися» ще одним гріхом – замовчуванням лихого вчинку на Сповіді.

Ознайомтеся з розкладом проведення Таїнства Сповіді у храмі або домовтеся зі священником особисто

Сповідь після тривалої перерви вимагає більшої зосередженості й уваги, ніж зазвичай. Тому краще призначити сповідь в індивідуальному порядку або прийти до церкви у спеціально відведені години.

УТОЧНЕННЯ – НЕ ЗАЙВІ

Приступаючи до Сповіді, ви можете звернутися до священника і сказати: «Отче, це перша моя сповідь за 5 років. Ось мої гріхи...»

Не кваптеся і зосереджуйтеся на кожному вчинку, про який жалкуєте. Пам'ятайте, що немає великих і малих гріхів: кожен проступок – то крок проти Бога.

ПІСЛЯ СПОВІДІ – ПОКУТА

Мета священника – провести християнина на праведний шлях духовних пошуків. Для цього після сповіді отець призначає «покуту» (епітимію) – це може бути перелік молитов або певна дія, що її необхідно виконати, аби отримати прощення за конкретний гріх.

ПОДЯКУЙТЕ БОГУ ЗА ЦЮ БЛАГОДАТЬ

Нерозкаяний гріх – стіна між людиною і Господом. Таїнство сповіді – руйнування цієї стіни; ліки для душі.

МОЛИТВА ПІСЛЯ СПОВІДІ:

Безконечно милосердний Господи! Дякую Тобі від усього серця, що Ти простив мені мої гріхи й очистив мою душу. Допоможи мені, Господи, щоб я назавжди став Твоєю доброю й вірною дитиною; надалі обіцяю ніколи більше не грішити й уникати всього, що мене доводить до злого.

Пречиста Діво, Богородице Маріє! Небесною силою і благодаттю допоможи мені якнайкраще виконувати волю Божу, будь моєю Заступницею перед Богом.

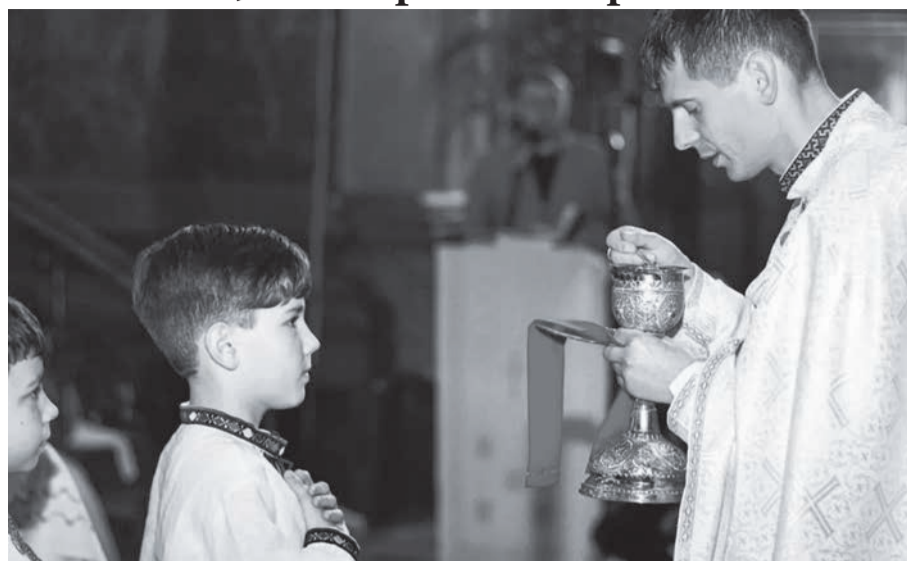
Святий Ангеле Божий, охоронцю і заступнику мій, бережи мене від усього злого. Амінь.

Пам'ятайте, що немає гріха, якого не відпускає Господь. Але є гріхи, в яких не хочуть розкаятися люди. Сповідь потрібна, аби омити душу. І бодай спробувати більше її не бруднити.

Переклад Тетяни Трачук, «Дивенвіт»

Скільки часу Ісус присутній в Євхаристії після того, як ми прийняли Причастя?

Євхаристія – це великий скарб Церкви: у ній перебуває сам Ісус, прихований під виглядом хліба та вина. Катехизм Католицької Церкви стверджує, що «у пресвятому Таїнстві Євхаристії перебувають «правдиво, дійсно і сутнісно, Тіло і Кров, поєднані з душею і Божеством Господа нашого Ісуса Христа, а, отже, цілий Христос» (ККЦ 1374). Крім того, ця дійсна присутність Христа в Євхаристії не закінчується одразу, коли ми приймаємо Його під час Причастя. Далі Катехизм пояснює, що «євхаристійна присутність Христа розпочинається з моменту освячення і триває доти, доки існують євхаристійні види» (ККЦ 1377).

Тож як довго справжня присутність Ісуса залишається в наших тілах? До миті, як ми спожили Причастя, чи довше?

Є відома історія з життя святого Філіпа Нері, яка допомагає відповісти на це питання. Одного разу, коли він служив Месу, один чоловік прийняв Святе Причастя і відразу вийшов з церкви. Здавалося, цей чоловік не поважав Присутності всередині себе, і тому Філіп Нері вирішив використати цю можливість для повчання. Він послав двох вівтарників із запаленими свічками слідувати за чоловіком із церкви.

Йдучи вулицями Рима, чоловік обернувся і побачив, що вівтарники все ще йдуть за ним. Це його збентежило, тож він повернувся до церкви і запитав Філіпа Нері, чому він послав за ним вівтарників. Святий Філіп Нері відповів: «Ми повинні віддати належну пошану нашому Господу, якого ви забрали з собою. Оскільки ви не дбаєте про те, щоб адорувати Його, я послав двох служителів, щоб вони робили це замість вас».

Зазвичай вважається, що євхаристійний вид хліба залишається приблизно 15 хвилин після споживання. Це ґрунтується на простій біології та відображає твердження Катехизму, що присутність Христа «триває, доки існують євхаристійні види».

Тому багато святих рекомендували жертвувати хоча би 15 хвилин молитви після прийняття Євхаристії як подяку Богу. Це дозволяє душі насолоджуватися присутністю Бога і мати справжнє сердечне спілкування з Ісусом.

У теперішньому активному світі буває складно затримуватися після Служби Божої, але це не означає, що ми не можемо, принаймні, помолитися короткою молитвою подяки. Головне, що ми повинні пам'ятати, – фізична присутність Ісуса в Євхаристії залишається з нами протягом декількох хвилин і дає нам особливий час, коли ми можемо спілкуватися з нашим Господом і відчувати Його любов всередині нас.

Якщо одного дня ви забудете про це, то не дивуйтеся, якщо ваш парафіяльний священник пошле тих, хто прислуговує у вівтарі, слідувати за вами до вашої машини, коли ви підете з Літургії надто швидко.

«Не знаєте ні дня, ні години»: колишня модель розповіла історію свого навернення

Клаудія Толочко раніше була моделлю. Її самооцінка залежала від того, як інші люди реагували на її зовнішність. У своєму житті вона «потопала в тяжких гріхах». Потім хвороба та смерть близької людини привели її до Бога. Ось історія про її навернення.

– Робота моделлю – мрія багатьох дівчат. Ви, Клаудіє, досить рано почали кар'єру в модельній індустрії...

– Так, я почала працювати моделлю у 16-річному віці і заробляла цим на життя до 22 років. Коли я ходила до молодшої школи, мої друзі часто казали мені, що я фотогенічна і що мені варто подумати про роботу моделлю. Я вирішила спробувати – брала участь то в одній фотосесії, то в іншій. Я почала отримувати багато комерційних пропозицій, які добре оплачувалися. У віці менш як 20 років у мене вже був обліковий запис в Instagram, на який підписалося майже пів мільйона людей.

– Кілька років тому ви захворіли на важку, надзвичайно виснажливу хворобу. Лікарі не змогли вам допомогти...

– Мені поставили діагноз «системний мікоз». Хвороба змусила мене звернутися за допомогою до Бога. Це ще не було навернення, але це був перший крок до налагодження стосунків з Господом. Читаючи Святе Письмо, я дізналася про Божий погляд на людське життя. Тоді я відкрила для себе силу біблійної дієти (базованої на необроблених, переважно рослинних продуктах). Я застосувала це в своєму житті, і Господь Бог почав мене зцілювати. Не одразу, а поступово, через піст і молитву. Сьогодні я знаю, що якби це не був процес, якби Бог зцілив мене миттєво, а б не була з Ним довго. Я продовжувала б грішити та, можливо, втратила би свій шанс на спасіння та вічне життя.

Хвороба була не єдиним стражданням, яке привело мене до Бога. Незабаром після того, як я захворіла, помер мій дядько Павло, який був мені як брат. Нас розділяла лише невелика різниця у віці. Це був молодий, здоровий чоловік, який ніколи нічим не хворів. Він просто заснув і не прокинувся; зупинилося серце. Його смерть вразила мене.

– Що ви відчували, коли стояли над труною дядька?

– Ціле моє життя пройшло перед очима в ту мить. Мені згадалися слова зі Святого Письма: «Не знаєте ні дня, ні години...» У той час хоча я й намагалася пізнати Господа Бога, та моє життя не було схоже на життя наверненого християнина. Я тоді йшла короткими шляхами й загрузла в тяжких

гріхах. Пригадую, що після смерті мого дядька Павла я стала навколішки і вигукнула: «Святий Душе, прийди, Ти мені потрібен у моєму житті. Без Твоєї допомоги я не зможу піднятися зі свого падіння».

– Він прийшов?

– Так, Він прийшов і змінив моє життя на 180 градусів. Я вирішила зробити генеральну сповідь. На кількох аркушах паперу я написала гріхи, якими кривдила Бога всі ці роки. Святий Дух навіть нагадав мені про дрібні провини з мого дитинства, як-от те, що я взяла кілька монет із гаманця моєї бабусі без її відома. Ця сповідь було дуже гарним початком! Початком прекрасної пригоди з Богом.

– Як фотомодель ви брали участь, серед іншого, в оголених сесіях; ваші фотографії з'явилися в чоловічих журналах. Як ви дивитеся на це сьогодні, через кілька років?

– Це вже позаду. Раніше я почувалася недооціненою. Моя самооцінка залежала від того, як я виглядаю, і від думки про мене інших людей. Мені було потрібно підтвердження того, що я приваблива, тому модельний світ був для мене таким необхідним. Це втамовувало мій голод бути прийнятою. Сьогодні я дивлюся на себе так, як на мене дивиться Бог, тобто з любов'ю, прийняттям.

– У вас був багатий хлопець, з яким ви жили в шикарній квартирі та їздили в дорогі відпустки, і ви заробили багато грошей. Чи не шкодуєте, що все це полишили?

– Ні, бо я знайшла Господа Бога, а це для мене найголовніше. Бог дає мені все, що мені потрібно. Протягом трьох років я чула голос у своєму серці, який говорив: «Іди за Мною». Я відчувала, що це Ісус запрошує мене слідувати за Ним, але я не знала, куди йти. Тому я запитала: «Господи Ісусе, що Ти маєш на увазі? Адже я вже покинула модельний бізнес. Я розійшлася зі своїм хлопцем, з яким жила в гріху. Я вже зрозуміла, що не покликана до релігійного життя. Чого ти хочеш, Господи?»

Відповідь прийшла нещодавно, під час адорації Пресвятих Дарів. Господь Ісус чітко показав мені, що моє покликання – евангелізація. Він хоче, щоб я говорила про Нього іншим людям, віруючим і невіруючим, бездомним і повіям, у церквах, дитячих будинках, виправних установах і в'язницях. Все, що я роблю, я хочу робити для Його слави.

Катажина Шкарпетовська, Aleteia

головний редактор:
о. Богдан ЛУКОВСЬКИЙ,
літературний редактор
Святослав СМУК,
більше редактор і технічний редактор
Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилайте
на адресу:
площа св. Юра, 5, м. Львів,
Україна, 79000,
e-mail: meta.ugcc@gmail.com
http://www.meta-ugcc-lviv.com

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор. Рекламні оголошення приймаються вичитаними і відредагованими рекламодавцем. Матеріали не рецензуються і не повертаються. Редакція може не поділяти думку автора. Друк: ПрАТ «Видавничий Дім «Високий Замок» Тираж: 5000 примірників, Замовл. № _____

Вітаємо

ювілярів!

Редакція «Мети» широким вітає усіх священнослужителів Львівської архієпархії, хто у квітні святкує свої іменини та уродини, а також, хто у квітні отримав ієрейські і дияконські свячення. Мішного здоров'я і щедрого усім Божого благословення, наснаги і ревності у праці в Господньому винограднику!

Кожного першого понеділка місяця медичних працівників запрошують на молитовні вечори при архикатедрі

Архикатедральний собор святого Юра

**Молитовний вечір
для медичних працівників**

З ініціативи єпископа-помічника Львівської архієпархії владики Володимира при Архикатедральному соборі святого Юрія започатковують молитовні вечори для медичних працівників. Запрошуються всі бажаючі, незважаючи на конфесійну приналежність.

Як розповів владику, такі зустрічі не є новими, оскільки до 2018 року вони відбувалися при церкві св. свящмч. Йосафата. «Основним наміренням наших молитовних вечорів є молитва медиків за хворих людей. Важливо не лише говорити про пацієнтів чи говорити з ними. Дуже важливо говорити про них молитовно з Богом. Ласкаво запрошуємо також тих, хто не є працівниками медичної сфери», – зазначив архиєрей.

Програма:

– Божественна Літургія (можливість приступити до св. Тайни Покаяння/Сповіді)
– коротка духовна наука
– роздуми і молитва в тиші
– молитва та почитання мошей святого Шарбеля, святого Антонія Падевського, святого апостола Юди Тадея.

Свідоцтво про реєстрацію
КВ 4266